

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

**Центр перепідготовки та підвищення кваліфікації
керівних кадрів Міністерства доходів і зборів України**

М.Є. Богоділова

С.М. Свешніков

В.І. Крижановський

**Особливості адміністрування, аналізу та
прогнозування податку на прибуток**

Навчальний посібник

КИЇВ – 2016

ПРОГРАМА МОДУЛЯ

Актуальність модуля визначається:

- необхідністю формування у слухачів системи теоретичних знань щодо нормативно-правової бази, яка регламентує оподаткування податком на прибуток
- необхідністю вдосконалення виконання аналітичної функції в адмініструванні податку на прибуток
- ефективністю поліпшення аналізу та прогнозування надходжень податку на прибуток

Мета модуля – формування професійних знань працівників органів доходів і зборів з адміністрування податку на прибуток для виконання функції економічного аналізу та прогнозування податку на прибуток. Оцінка знань щодо термінології, понять та їх суті, нормативних матеріалів. Набуття навиків з проведення аналізу та планування надходжень податку на прибуток на майбутні періоди.

Завдання модуля:

- систематизувати знання:
 - законодавчого та інструктивного матеріалу
 - теоретичної бази проведення аналізу
 - щодо застосування на практиці теоретичної бази
- удосконалити (або сформувати) вміння:
 - працювати з законодавчим та інструктивним матеріалом
 - щодо використання показників здійсненого аналізу для обчислення прогнозних надходжень

Очікувані навчальні результати модуля:

- знання:
 - законодавства та інструктивних матеріалів стосовно податку на прибуток
 - методики адміністрування податку на прибуток
 - методики проведення аналізу та прогнозування податку на прибуток
- вміння:
 - самостійно працювати з законодавчими та інструктивними матеріалами про податок на прибуток
 - проводити аналіз та прогнозування податку на прибуток
 - застосовувати на практиці теоретичні знання

Навчальна стратегія модуля

Реалізація завдань для досягнення навчальних результатів модуля здійснюється шляхом:

- самостійного вивчення навчального матеріалу на основі розробленого для модуля комплексу навчально-методичних матеріалів (НММ)
- виконання практичного завдання, спрямованого на розвиток вмінь на практиці застосовувати набуті теоретичні знання
- проведення вступної та вихідної самооцінки професійних компетенцій
- підсумкового контрольного тестування до модуля.

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН МОДУЛЯ

Тема 1. Теоретичні основи адміністрування податку на прибуток.

- 1.1. Платники податку.
- 1.2. Поняття та об'єкт оподаткування податком на прибуток. База оподаткування. Ставки податку на прибуток.
- 1.3. Амортизація.
- 1.4. Пільги в оподаткуванні податком на прибуток.
- 1.5. Особливості оподаткування нерезидентів.
- 1.6. Терміни подання декларації та порядок сплати податку на прибуток.
- 1.7. Сплата авансових внесків при виплаті дивідендів.

Тема 2. Аналіз надходжень податку на прибуток.

- 2.1. Основні поняття і терміни аналізу.
- 2.2. Методи, напрями та періодичність аналізу стану надходжень податку на прибуток.

Тема 3. Прогнозування надходжень податку на прибуток.

- 3.1. Порядок визначення показників прогнозних надходжень податку на прибуток.
- 3.2. Алгоритм розрахунку прогнозних сум надходжень податку на прибуток.

Тема 4. Особливості справляння податку на прибуток в деяких зарубіжних країнах.

СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗА МОДУЛЕМ

- Презентація модуля.
- Вступна самооцінка професійних компетенцій.
- Вивчення теоретичного матеріалу модуля.
- Складання тесту для самоконтролю.
- Виконання практичного завдання.
- Вихідна самооцінка професійних компетенцій.
- Підсумкове тестування до модуля.

РОЗПОДІЛ НАВЧАЛЬНИХ ГОДИН та БАЛІВ до МОДУЛЯ

	<i>Теорія, год.</i>	<i>Практ., год.</i>	<i>Тест, год.</i>	<i>Всього, год.</i>
Модуль	7	1,5	0,5	9
Бали	-	5	5	10

ФОРМИ КОНТРОЛЮ

Навчальні результати слухачів у межах модуля оцінюються на основі:

- виконання практичного заняття;
- підсумкового тесту.

Максимальна кількість балів за модуль – 10.

Мінімальна необхідна кількість балів за модуль – 6.

Вхідна самооцінка професійної компетенції

№ зп	Компетентність	Рівень		
		Високий	Достатній	Недостатній
31	Знання теоретичних основ податкового обліку податку на прибуток			
32	Знання аналізу надходжень податку на прибуток			
33	Знання принципів прогнозування надходжень податку на прибуток			
B1	Вміння застосовувати теоретичні основи податкового обліку податку на прибуток на практиці			
B2	Вміння проводити аналіз надходжень податку на прибуток			
B3	Вміння здійснювати прогнозування надходження податку на прибуток			

Вихідна самооцінка професійної компетенції

№ зп	Компетентність	Рівень		
		Високий	Достатній	Недостатній
31	Знання теоретичних основ податкового обліку податку на прибуток			
32	Знання аналізу надходжень податку на прибуток			
33	Знання принципів прогнозування надходжень податку на прибуток			
B1	Вміння застосовувати теоретичні основи податкового обліку податку на прибуток на практиці			
B2	Вміння проводити аналіз надходжень податку на прибуток			
B3	Вміння здійснювати прогнозування надходження податку на прибуток			

ТЕМА 1. Теоретичні основи адміністрування податку на прибуток.

28 грудня 2014 року Верховною Радою України прийнято Закон України за N 71-VIII "Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи", положення якого у частині справляння податку на прибуток підприємств набрали чинності 01.01.2015 (далі - Закон N 71-VIII).

Законом N 71-VIII викладено розділ III "Податок на прибуток підприємств" Податкового кодексу України (далі - Кодекс) в новій редакції.

1.1. Платники податку.

Платниками податку - резидентами є:

- суб'єкти господарювання - юридичні особи, які провадять господарську діяльність як на території України, так і за її межами, крім неприбуткових підприємств, установ та організацій у порядку та на умовах, встановлених пунктом 133.4 Кодексу, та суб'єктів господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, визначені главою 1 розділу XIV Кодексу.

З метою оподаткування центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, веде реєстр неприбуткових установ та організацій.

Порядок ведення Реєстру неприбуткових установ та організацій, включення неприбуткових підприємств, установ та організацій до Реєстру та виключення з Реєстру встановлює Кабінет Міністрів України.

До затвердження Кабінетом Міністрів України нового Порядку ведення такого Реєстру діє Положення про Реєстр неприбуткових установ та організацій, затверджене наказом Міністерства фінансів України N 37 від 24 січня 2013 року.

- Національний банк України здійснює розрахунки з Державним бюджетом України відповідно до Закону України "Про Національний банк України".
- Управитель фонду операцій з нерухомістю, який здійснює діяльність відповідно до Закону України "Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю" щодо операцій і результатів діяльності із довірчого управління, що здійснюється таким управителем через фонд.

! Нова редакція розділу III "Податок на прибуток підприємств" Кодексу не містить положень щодо консолідованої сплати податку на прибуток та не визначає відокремлені підрозділи юридичної особи окремими платниками цього податку.

Платниками податку - нерезидентами є:

- юридичні особи, що створені в будь-якій організаційно-правовій формі, та отримують доходи з джерелом походження з України, за винятком установ та організацій, що мають дипломатичні привілеї або імунітет згідно з міжнародними договорами України;
- постійні представництва нерезидентів, які отримують доходи із джерелом походження з України або виконують агентські (представницькі) та інші функції стосовно таких нерезидентів чи їх засновників.

Постійне представництво до початку своєї господарської діяльності стає на облік в контролюючому органі за своїм місцезнаходженням у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Постійне представництво, яке розпочало свою господарську діяльність до реєстрації в контролюючому органі, вважається таким, що ухиляється від оподаткування, а одержані ним прибутки вважаються прихованими від оподаткування.

1.2. Поняття та об'єкт оподаткування податком на прибуток.

База оподаткування. Ставки податку на прибуток.

Податок на прибуток – це прямий податок, сплачуваний підприємствами з прибутку, одержаного від реалізації продукції (робіт, послуг), основних фондів, нематеріальних активів, цінних паперів, валютних цінностей, інших видів фінансових ресурсів та матеріальних цінностей, а також із прибутку від орендних операцій, роялті та від позареалізаційних операцій.

Об'єктом оподаткування цим податком згідно статті 134 Кодексу є:

1. прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень розділу III Кодексу.

До зазначених різниць віднесено такі:

- що виникають при нарахуванні амортизації необоротних активів (**ст. 138** Кодексу);
- що виникають при формуванні резервів (забезпечень) (**ст. 139** Кодексу);
- що виникають при здійсненні фінансових операцій (**ст. 140** Кодексу);
- щодо операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів, а також операцій з інвестиційною нерухомістю і біологічними активами, які оцінюються за справедливою вартістю (**ст. 141.2** Кодексу).

Законом України від 24 грудня 2015 року N 909-VIII "Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році" (далі - Закон N 909), що набув чинності з 1 січня 2016 року, підрозділ 4 розділу XX "Перехідні положення" Кодексу доповнено **пунктом 39**, яким передбачено **нові різниці** для коригування фінансового результату до оподаткування на період дії закону щодо фінансової реструктуризації.

Особливості виконання плану реструктуризації, погодженого згідно із законом щодо фінансової реструктуризації, або плану санації, затвердженого згідно із статтею 6 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" з урахуванням особливостей, встановлених законом щодо фінансової реструктуризації, встановлені пунктом 37 підрозділу 10 розділу XX "Перехідні положення" Кодексу.

Якщо відповідно до положень розділу III Кодексу передбачено здійснення коригування шляхом збільшення фінансового результату до оподаткування, то в цьому разі відбувається:

- зменшення від'ємного значення фінансового результату до оподаткування (збитку);
- збільшення позитивного значення фінансового результату до оподаткування (прибутку).

Якщо передбачено здійснення коригування шляхом зменшення фінансового результату до оподаткування, то в цьому разі відбувається:

- збільшення від'ємного значення фінансового результату до оподаткування (збитку);
- зменшення позитивного значення фінансового результату до оподаткування (прибутку).

Для платників податку, у яких річний дохід від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період, не перевищує 20 млн. грн., об'єкт оподаткування може визначатися без коригування фінансового результату до оподаткування на всі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років).

При цьому платнику податку надано право прийняти рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на всі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень цього розділу, не більше одного разу протягом безперервної сукупності років, у кожному з яких виконується цей критерій щодо розміру доходу.

Про прийняте рішення платник податку зазначає у податковій звітності з цього податку, що подається за перший рік в такій безперервній сукупності років. В подальші роки такої сукупності коригування фінансового результату також не застосовуються (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років).

Якщо у платника, який прийняв рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на всі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень розділу III Кодексу, в будь-якому наступному році річний дохід (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період перевищує двадцять мільйонів гривень, такий платник визначає об'єкт оподаткування починаючи з такого року шляхом коригування фінансового результату до оподаткування на всі різниці, визначені відповідно до положень цього розділу.

До річного доходу від будь-якої діяльності, визначеного за правилами бухгалтерського обліку, включається дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), інші операційні доходи, фінансові доходи та інші доходи;

2. дохід за договорами страхування, визначений згідно з підпунктом 141.1.2 пункту 141.1 статті 141 Кодексу;

3. дохід (прибуток) нерезидента, що підлягає оподаткуванню згідно з пунктом 141.4 статті 141 Кодексу, з джерелом походження з України;

4. дохід операторів, отриманий від діяльності з випуску та проведення лотерей, азартних ігор з використанням гральних автоматів, що підлягає оподаткуванню згідно з пунктом 141.5 статті 141 Кодексу;

5. дохід операторів, отриманий від букмекерської діяльності, азартних ігор (у тому числі казино), крім доходу, отриманого від азартних ігор з використанням гральних автоматів, зменшеного на суму виплачених виплат гравцю, що підлягає оподаткуванню згідно з пунктом 141.5 статті 141 Кодексу.

Базою оподаткування є грошове вираження об'єкту оподаткування, визначеного згідно із статтею 134 Кодексу з урахуванням положень Кодексу.

Особливості врахування від'ємного значення об'єкта оподаткування у 2012 - 2015 роках наступні (п.3 підрозділу 4 розділу XX Кодексу):

якщо результатом розрахунку об'єкта оподаткування платника податку з числа резидентів платників **з доходом за 2011 рік 1 мільйон гривень та більше** станом на 1 січня 2012 року є від'ємне значення (з урахуванням від'ємного значення об'єкта оподаткування станом на 1 січня 2011 року), то сума цього значення підлягає включенню до витрат у 2012 - 2014 роках та зменшенню фінансового результату до оподаткування у 2015 році:

- звітних (податкових) періодів починаючи з I півріччя і наступних звітних періодів 2012 року у розмірі 25 відсотків суми такого від'ємного значення. У разі якщо 25 відсотків суми від'ємного значення об'єкта оподаткування не погашається протягом цього і за наслідками наступних податкових періодів 2012 року, то непогашена сума підлягає врахуванню при визначенні податкових зобов'язань у наступних податкових періодах;
- звітних (податкових) періодів 2013 року у розмірі 25 відсотків суми такого від'ємного значення та сум від'ємного значення, не погашених за 2012 податковий рік. У разі якщо 25 відсотків суми від'ємного значення об'єкта оподаткування не погашається протягом відповідних звітних (податкових) періодів 2013 року, то непогашена сума підлягає врахуванню при визначенні податкових зобов'язань у наступних періодах;
- звітних (податкових) періодів 2014 року у розмірі 25 відсотків суми такого від'ємного значення та сум від'ємного значення, не погашених за 2013 податковий рік. У разі якщо 25 відсотків суми від'ємного значення об'єкта оподаткування не погашається протягом відповідних звітних (податкових) періодів 2014 року, то непогашена сума підлягає врахуванню при визначенні податкових зобов'язань у наступних періодах;
- звітних (податкових) періодів 2015 року у розмірі 25 відсотків суми такого від'ємного значення та сум від'ємного значення, не погашених за 2014 податковий рік. У разі якщо 25 відсотків суми від'ємного значення об'єкта оподаткування не погашається протягом відповідних звітних (податкових) періодів 2015 року, то непогашена сума підлягає врахуванню при визначенні податкових зобов'язань у наступних періодах до повного погашення такого від'ємного значення.

При цьому платники податку на прибуток ведуть окремий облік показника від'ємного значення об'єкта оподаткування, що склався станом на 1 січня 2012 року та включається до витрат наступних податкових періодів або зменшує фінансовий результат до оподаткування наступних податкових періодів і сум, не погашених протягом 2012 - 2015 років. Таке від'ємне значення погашається в першу чергу. В другу чергу погашається від'ємне значення об'єкта оподаткування, що виникло після 31 грудня 2011 року.

Тобто, якщо дохід платника податку становив 1 млн. грн. і більше, то від'ємне значення об'єкта оподаткування податком на прибуток, що виникло за результатами декларування станом на 01.01.2012 р., підлягало реструктуризації та включалось до складу витрат починаючи з першого півріччя 2012 р. рівними частками протягом чотирьох періодів поспіль. При цьому такі збитки мали обліковуватись окремо.

Таким чином, фінансовий результат до оподаткування за 2015 р. зменшуватиметься на 25% від'ємного значення об'єкта оподаткування, що виникло до 2012 р.

У разі якщо за підсумками 2015 р. суму цих збитків не буде погашено, платник має право зменшувати фінансовий результат до оподаткування в майбутніх звітних періодах до повного її списання.

Для підприємств з доходом за 2011 рік менше 1 мільйона гривень пункт 150.1 статті 150 Кодексу у редакції, що діяла до 1 січня 2015 року, застосовується з урахуванням такого:

- якщо результатом розрахунку об'єкта оподаткування платника податку за наслідками 2011 податкового року є від'ємне значення, то сума такого значення підлягає включенню до витрат звітного (податкового) періоду I півріччя 2012 року та наступних звітних періодів, що припадають на 2012 - 2014 роки або зменшує фінансовий результат до оподаткування звітних (податкових) періодів, починаючи з 2015 року до повного погашення такого від'ємного значення.

Тобто, якщо дохід становив менше ніж 1 млн. грн., то від'ємне значення об'єкта оподаткування податком на прибуток, що виникло за результатами декларування станом на 01.01.2012 р., включалось до складу витрат платника за перше півріччя 2012 р. і враховувалось таким платником при визначенні об'єкта оподаткування податком на прибуток у наступних звітних періодах до повного погашення. Якщо станом на 01.01.2015 р. така сума від'ємного значення залишилась непогашеною (повністю чи частково), то починаючи з 2015 р. така сума збитків зменшуватиме фінансовий результат до оподаткування у вигляді різниці за новими правилами оподаткування податком на прибуток.

Збитки, що виникали у податковому обліку платників податків у 2012 — 2014 рр., не мали обмежень для їх списання. Для їх відображення у податковому обліку діяли правила, встановлені п. 150.1 ст. 150 Кодексу у редакції, чинної до 01.01.2015 року.

Тому податкові збитки, що виникли у 2012 — 2014 рр. та залишились не погашеними станом на 01.01.2015 р., зменшують фінансовий результат до оподаткування за 2015 р. і в наступних періодах до їх повного погашення.

У зв'язку зі зміною з 1 січня 2015 року порядку обчислення об'єкта оподаткування податком на прибуток контролюючому органу надається право проводити перевірку правильності ведення бухгалтерського обліку відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності та право на проведення перевірки правильності та повноти визначення доходів, витрат і фінансового результату до оподаткування за правилами бухгалтерського обліку відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

Суми податку на прибуток до сплати визначають платники самостійно згідно з діючими ставками, встановленими Кодексом.

Базова (основна) ставка податку становить 18 відсотків.
--

Під час провадження **страхової діяльності** юридичних осіб - резидентів одночасно із базовою ставкою податку на прибуток ставки податку на дохід встановлюються у таких розмірах:

- **3 відсотки** - за договорами страхування від об'єкта оподаткування, що визначається у підпункті 141.1.2 пункту 141.1 статті 141 Кодексу;
- **0 відсотків** - за договорами з довгострокового страхування життя, договорами добровільного медичного страхування та договорами страхування у межах недержавного пенсійного забезпечення, зокрема договорів страхування додаткової

пенсії, та визначених підпунктами 14.1.52, 14.1.52¹, 14.1.52² і 14.1.116 пункту 14.1 статті 14 Кодексу.

За ставками **0, 4, 6, 12, 15 і 20 відсотків доходів нерезидентів** та прирівняних до них осіб із джерелом їх походження з України у випадках, встановлених 141.4 статті 141 Кодексу.

Під час провадження **букмекерської діяльності**, діяльності з випуску та проведення лотерей, азартних ігор (у тому числі казино) одночасно із базовою ставкою податку на прибуток ставка податку на дохід встановлюється у розмірі:

- **10 відсотків** від доходу, отриманого від діяльності з випуску та проведення лотерей, азартних ігор з використанням гральних автоматів;
- **18 відсотків від доходу**, отриманого від букмекерської діяльності, азартних ігор (у тому числі казино), крім доходу, отриманого від азартних ігор з використанням гральних автоматів, зменшеного на суму виплачених виплат гравцю.

При цьому у п. 136.5 ст. 136 Кодексу зазначено, що податок на дохід від страхової діяльності, на дохід операторів, отриманий від діяльності з випуску та проведення лотерей, азартних ігор з використанням гральних автоматів, та на дохід операторів, отриманий від букмекерської діяльності, визначений як об'єкт оподаткування у підпунктах 134.1.2, 134.1.4, 134.1.5 пункту 134.1 статті 134 Кодексу є частиною податку на прибуток.

1.3. Амортизація.

Амортизація - систематичний розподіл вартості основних засобів, інших необоротних та нематеріальних активів, що амортизується, протягом строку їх корисного використання (експлуатації).

Під терміном **основні засоби** слід розуміти - матеріальні активи, у тому числі запаси корисних копалин наданих у користування ділянок надр (крім вартості землі, незавершених капітальних інвестицій, автомобільних доріг загального користування, бібліотечних і архівних фондів, матеріальних активів, вартість яких не перевищує 2500 гривень (з 01.09.2015 - 6000 гривень), невиробничих основних засобів і нематеріальних активів), що призначаються платником податку для використання у господарській діяльності платника податку, вартість яких перевищує 2500 гривень (з 01.09.2015 - 6000 гривень) і поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом та очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких з дати введення в експлуатацію становить понад один рік (або операційний цикл, якщо він довший за рік).

Термін "**невиробничі основні засоби**" означає необоротні матеріальні активи, які не використовуються в господарській діяльності платника податку.

Розрахунок амортизації основних засобів або нематеріальних активів здійснюється відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності з урахуванням обмежень, встановлених підпунктом 14.1.138 пункту 14.1 статті 14 розділу I Кодексу, підпунктами 138.3.2 - 138.3.4 цього пункту. При такому розрахунку застосовуються методи нарахування амортизації, передбачені національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, крім "виробничого" методу.

Не підлягають амортизації та проводяться за рахунок відповідних джерел фінансування:

- вартість гудвілу;
- витрати на придбання/самостійне виготовлення та ремонт, а також на реконструкцію, модернізацію або інші поліпшення невиробничих основних засобів.

Мінімально допустимі строки амортизації основних засобів та інших необоротних активів наведені в пункті 138.3.3 статті 138 Кодексу.

Мінімально допустимі строки амортизації основних засобів та інших необоротних активів використовуються з урахуванням наступного:

- у разі коли строки корисного використання (експлуатації) об'єкта основних засобів в бухгалтерському обліку менше ніж мінімально допустимі строки амортизації основних засобів та інших необоротних активів, то для розрахунку амортизації використовуються строки, встановлені цим підпунктом.
- у разі коли строки корисного використання (експлуатації) об'єкта основних засобів в бухгалтерському обліку дорівнюють або є більшими, ніж ті, що встановлені цим підпунктом, то для розрахунку амортизації використовуються строки корисного використання (експлуатації) об'єкта основних засобів, встановлені в бухгалтерському обліку.

Строки нарахування амортизації нематеріальних активів наведені в пункті 138.3.4 статті 138 Кодексу.

Якщо відповідно до правовстановлюючого документа строк дії права користування нематеріального активу не встановлено, такий строк корисного використання визначається платником податку самостійно, але не може становити менше двох та більше 10 років.

1.4. Пільги в оподаткуванні податком на прибуток.

Податкова пільга - передбачене податковим та митним законодавством звільнення платника податків від обов'язку щодо нарахування та сплати податку та збору, сплата ним податку та збору в меншому розмірі за наявності підстав.

Згідно з пунктом 30.5 статті 30 Кодексу податкові пільги, порядок та підстави їх надання встановлюються з урахуванням вимог законодавства України про захист економічної конкуренції виключно цим Кодексом, рішеннями Верховної Ради Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування, прийнятими відповідно до цього Кодексу.

Податкова пільга надається шляхом:

- а) податкового вирахування (знижки), що зменшує базу оподаткування до нарахування податку та збору;
- б) зменшення податкового зобов'язання після нарахування податку та збору;
- в) встановлення зниженої ставки податку та збору;
- г) звільнення від сплати податку та збору.

Згідно статті 142 Кодексу звільняється від оподаткування прибуток підприємств та організацій, які засновані громадськими організаціями інвалідів і є їх повною власністю, отриманий від продажу (постачання) товарів, виконання робіт і надання послуг, крім підакцизних товарів, послуг із поставки підакцизних товарів, отриманих у межах договорів комісії (консигнації), поруки, доручення, довірчого управління, інших цивільно-правових договорів, що уповноважують такого платника податку здійснювати постачання

товарів від імені та за дорученням іншої особи без передачі права власності на такі товари, де протягом попереднього звітного (податкового) періоду кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який видається уповноваженим органом відповідно до Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

У разі порушення вимог щодо цільового використання вивільнених від оподаткування коштів платник податку зобов'язаний збільшити податкові зобов'язання з цього податку за результатами податкового періоду, на який припадає таке порушення, а також сплатити пеню, нараховану відповідно до Кодексу.

Підприємства та організації, на які поширюється дія цього пункту, реєструються у відповідному контролюючому органі в порядку, передбаченому для платників цього податку.

На період до 01.01.2016 р. передбачено застосування ставки 0% для платників податку на прибуток, у яких чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за даними фінансової звітності за останній річний звітний період не перевищує 3 млн. грн. та нарахована за кожний місяць звітного періоду заробітна плата (дохід) працівників, які перебувають з платником податку у трудових відносинах, є не меншою, ніж дві мінімальні заробітні плати, розмір якої встановлено законом, та які відповідають одному із критеріїв, визначених у п. 16 підрозділу 4 розділу XX Кодексу.

При цьому, якщо платники податку, які застосовують дану ставку податку, у будь-якому звітному періоді досягли показників щодо отриманого доходу, середньооблікової чисельності або середньої заробітної плати працівників, з яких хоча б один не відповідає критеріям, зазначеним у цьому пункті, то такі платники податку зобов'язані оподаткувати прибуток, отриманий у такому звітному періоді, за базовою ставкою, встановленою пунктом 136.1 статті 136 Кодексу.

Крім того, п. 141.6 ст. 141 Кодексу визначено особливості оподаткування **інститутів спільного інвестування**. Встановлено, що звільняються від оподаткування кошти спільного інвестування, а саме: кошти, внесені засновниками корпоративного фонду, кошти та інші активи, залучені від учасників інституту спільного інвестування, доходи від здійснення операцій з активами інституту спільного інвестування, доходи, нараховані за активами інституту спільного інвестування, та інші доходи від діяльності інституту спільного інвестування (відсотки за позиками, орендні (лізингові) платежі, роялті тощо) (пп. 141.6.1 п. 141.6 ст. 141 Кодексу).

Звільняються від оподаткування також суми коштів у вигляді внесків, які надходять до платників податку, що здійснюють **недержавне пенсійне забезпечення** відповідно до закону, від вкладників пенсійних фондів, вкладників пенсійних депозитних рахунків та осіб, які уклали договори страхування відповідно до Закону про недержавне пенсійне забезпечення, а також осіб, які уклали договори страхування ризику настання інвалідності або смерті учасника недержавного пенсійного фонду згідно із зазначеним Законом.

Суми податку та збору, не сплачені суб'єктом господарювання до бюджету у зв'язку з отриманням податкових пільг, обліковуються таким суб'єктом - платником податків. Облік зазначених коштів ведеться в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Порядок обліку сум податків та зборів, не сплачених суб'єктом господарювання до бюджету у зв'язку з отриманням податкових пільг, затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2010 року N 1233 (далі - Постанова КМУ N 1233), який є обов'язковим для виконання суб'єктами господарювання, які відповідно до Кодексу не сплачують податки та збори до бюджету у зв'язку з отриманням податкових пільг.

Відповідно до Постанови КМУ N 1233 суб'єкт господарювання, що не сплачує податки та збори у зв'язку з отриманням податкових пільг, веде облік сум таких пільг та складає звіт про суми податкових пільг, який подається суб'єктом господарювання за місцем його реєстрації.

Контролюючі органи здійснюють контроль за правильністю надання та обліку податкових пільг, а також їх цільовим використанням, за наявності законодавчого визначення напрямів використання (щодо умовних податкових пільг) та своєчасним поверненням коштів, не сплачених до бюджету внаслідок надання пільги, у разі її надання на поворотній основі.

Податкові пільги, використані не за призначенням чи несвоєчасно повернуті, повертаються до відповідного бюджету з нарахуванням пені в розмірі 120 відсотків річних облікової ставки Національного банку України.

Встановлення контролюючим органом відповідно до норм Кодексу факту використання неприбутковою організацією доходів (прибутків) для цілей інших, ніж передбачені установчими документами, є підставою для виключення такої організації з Реєстру неприбуткових установ та організацій і нарахування податкового зобов'язання з податку на прибуток підприємств, штрафних санкцій і пені відповідно до норм Кодексу. Податкові зобов'язання, штрафні санкції і пеня нараховуються, починаючи з першого числа місяця, в якому вчинено таке порушення.

1.5. Особливості оподаткування нерезидентів.

Доходи, отримані нерезидентом із джерелом їх походження з України, оподатковуються в порядку і за ставками, визначеними пунктом 141.4 статті 141 Кодексу.

Для цілей цього пункту такими доходами є:

- а) проценти, дисконтні доходи, що сплачуються на користь нерезидента, у тому числі проценти за позиками та борговими зобов'язаннями, випущеними (виданими) резидентом;
- б) дивіденди, які сплачуються резидентом;
- в) роялті;
- г) фрахт та доходи від інжинірингу;
- г) лізингова/орендна плата, що вноситься резидентами або постійними представництвами на користь нерезидента - лізингодавця/орендодавця за договорами оперативного лізингу/оренди;
- д) доходи від продажу нерухомого майна, розташованого на території України, яке належить нерезиденту, у тому числі майна постійного представництва нерезидента;
- е) прибуток від здійснення операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів, деривативів або інших корпоративних прав, визначений відповідно до цього розділу;
- є) доходи, отримані від провадження спільної діяльності на території України, доходи від здійснення довгострокових контрактів на території України;

ж) винагорода за провадження нерезидентами або уповноваженими ними особами культурної, освітньої, релігійної, спортивної, розважальної діяльності на території України;

з) брокерська, комісійна або агентська винагорода, отримана від резидентів або постійних представництв інших нерезидентів стосовно брокерських, комісійних або агентських послуг, наданих нерезидентом або його постійним представництвом на території України на користь резидентів;

и) внески та премії на страхування або перестрахування ризиків в Україні (у тому числі страхування ризиків життя) або страхування резидентів від ризиків за межами України;

і) доходи, одержані від діяльності у сфері розваг (крім діяльності з проведення лотереї);

ї) доходи у вигляді благодійних внесків та пожертвувань на користь нерезидентів;

й) інші доходи від провадження нерезидентом (постійним представництвом цього або іншого нерезидента) господарської діяльності на території України, крім доходів у вигляді виручки або інших видів компенсації вартості товарів, виконаних робіт, наданих послуг, переданих, виконаних, наданих резиденту від такого нерезидента (постійного представництва), у тому числі вартості послуг із міжнародного зв'язку чи міжнародного інформаційного забезпечення.

Резидент або постійне представництво нерезидента, що здійснюють на користь нерезидента або уповноваженої ним особи (крім постійного представництва нерезидента на території України) **будь-яку виплату з доходу з джерелом його походження з України, отриманого таким нерезидентом від провадження господарської діяльності** (у тому числі на рахунки нерезидента, що ведуться в національній валюті), **утримують податок з таких доходів**, зазначених у підпункті 141.4.1 цього пункту, **за ставкою в розмірі 15 відсотків** (крім доходів, зазначених у підпунктах 141.4.3 - 141.4.6 цього пункту) **їх суми та за їх рахунок**, який сплачується до бюджету під час такої виплати, якщо інше не передбачено положеннями міжнародних договорів України з країнами резиденції осіб, на користь яких здійснюються виплати, що набрали чинності.

Прибутки нерезидентів, отримані у вигляді **доходів від безпроцентних (дисконтних) облігацій чи казначейських зобов'язань**, оподатковуються **за базовою ставкою** з урахуванням того, що:

- базою оподаткування є прибуток, який розраховується як різниця між номінальною вартістю безпроцентних (дисконтних) цінних паперів, сплаченою або нарахованою їх емітентом, та ціною їх придбання на первинному чи вторинному фондовому ринку;
- з метою здійснення податкового контролю придбання або продаж зазначених у цьому підпункті цінних паперів може здійснюватися від імені та за рахунок нерезидента виключно його постійним представництвом або резидентом, який працює від імені, за рахунок та за дорученням такого нерезидента;
- зазначені резидент або постійне представництво нерезидента несуть відповідальність за повноту та своєчасність нарахування та внесення до бюджету податків, що справляються під час виплати нерезиденту доходів від володіння процентними або безпроцентними (дисконтними) цінними паперами. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, встановлює порядок надання резидентами або постійними представництвами нерезидента розрахунку податкових зобов'язань нерезидентів та звітів про справляння та внесення до відповідного бюджету податків, встановлених цим пунктом.

Резиденти, які працюють від імені, за рахунок та за дорученням нерезидента на ринку процентних або безпроцентних (дисконтних) облігацій чи казначейських зобов'язань, самостійно подають контролюючому органу за своїм місцезнаходженням розрахунок (звіт) про справляння та внесення до відповідного бюджету податків, встановлених цим пунктом.

Сума фрахту, що сплачується резидентом нерезиденту за договорами фрахту, оподатковується **за ставкою 6 відсотків** у джерела виплати таких доходів за рахунок цих доходів. При цьому:

- базою для оподаткування є базова ставка такого фрахту;
- особами, уповноваженими справляти податок та вносити його до бюджету, є резидент, який виплачує такі доходи, незалежно від того, чи є він платником податку, а також суб'єктом спрощеного оподаткування.

Страховики або інші резиденти, які здійснюють страхові платежі (страхові внески, страхові премії) та страхові виплати (страхові відшкодування) у межах договорів страхування або перестрахування ризиків, у тому числі страхування життя на користь нерезидентів, зобов'язані оподатковувати суми, що перераховуються, таким чином:

- у межах договорів із обов'язкових видів страхування, за якими страхові виплати (страхові відшкодування) здійснюються на користь фізичних осіб - нерезидентів, а також за договорами страхування у межах системи міжнародних договорів "Зелена карта", а також за договорами страхування пасажирських перевезень цивільної авіації - **за ставкою 0 відсотків**;
- у межах договорів страхування ризиків за межами України, за якими страхові виплати (страхові відшкодування) здійснюються на користь нерезидентів, крім ризиків, зазначених в абзаці другому цього пункту, - **за ставкою 4 відсотки** суми, що перераховується, за власний рахунок страховика у момент здійснення перерахування такої суми;
- під час укладання договорів страхування або перестрахування ризику безпосередньо із страховиками та перестраховиками-нерезидентами, рейтинг фінансової надійності (стійкості) яких відповідає вимогам, установленим національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (у тому числі через або за посередництвом перестрахових брокерів, які в порядку, визначеному такою національною комісією, підтверджують, що перестрахування здійснено в перестраховика, рейтинг фінансової надійності (стійкості) якого відповідає вимогам, установленим зазначеною національною комісією), - **за ставкою 0 відсотків**;
- в інших випадках, ніж зазначені в абзацах другому - четвертому цього пункту, - **за ставкою 12 відсотків** суми таких платежів (виплат) за власний рахунок у момент здійснення перерахування таких виплат.

Резиденти, які здійснюють виплати нерезидентам **за виробництво та/або розповсюдження реклами**, під час такої виплати сплачують податок **за ставкою 20 відсотків** суми таких виплат за власний рахунок.

Суми прибутків нерезидентів, які провадять свою діяльність на території України через постійне представництво, оподатковуються в загальному порядку. При цьому таке постійне представництво прирівнюється з метою оподаткування до платника податку, який провадить свою діяльність незалежно від такого нерезидента.

У разі якщо нерезидент провадить свою діяльність в Україні та за її межами і при цьому не визначає прибуток від своєї діяльності, що ведеться ним через постійне представництво в Україні, сума прибутку, що підлягає оподаткуванню в Україні, визначається на підставі складення нерезидентом окремого балансу фінансово-господарської діяльності, погодженого з контролюючим органом за місцезнаходженням постійного представництва.

У разі неможливості визначити шляхом прямого підрахування прибуток, отриманий нерезидентами з джерелом його походження з України, оподатковуваний прибуток визначається контролюючим органом як різниця між доходом та витратами, визначеними шляхом застосування до суми отриманого доходу коефіцієнта 0,7.

Резиденти, які надають агентські, довірчі, комісійні та інші подібні послуги з продажу чи придбання товарів, робіт, послуг за рахунок і на користь тільки певного нерезидента (в тому числі проведення переговорів щодо суттєвих умов та/або укладення договорів з іншими резидентами від імені і на його користь), під час виплати такому нерезиденту утримують і перераховують до відповідного бюджету податок із доходу, отриманого таким нерезидентом із джерел в Україні, визначений у порядку, передбаченому для оподаткування прибутків нерезидентів, що провадять діяльність на території України через постійне представництво. При цьому такі резиденти не підлягають додатковій реєстрації в контролюючих органах як платники податку. Положення цього пункту не поширюються на випадки надання резидентами агентських, довірчих, комісійних та інших подібних посередницьких послуг з продажу чи придбання товарів, робіт, послуг за рахунок і на користь нерезидентів у випадку, якщо вони надають зазначені послуги в рамках своєї основної (звичайної) діяльності.

Під час укладання договорів з нерезидентами не дозволяється включення до них податкових застережень, згідно з якими підприємства, що виплачують доходи, беруть на себе зобов'язання щодо сплати податків на доходи нерезидентів.

Суми податку на прибуток, отриманий з іноземних джерел, що сплачені суб'єктами господарювання за кордоном, зараховуються під час сплати ними податку в Україні. При цьому зарахуванню підлягає сума податку, розрахована за правилами, встановленими цим розділом.

Розмір зарахованих сум податку з іноземних джерел протягом податкового (звітного) періоду не може перевищувати суми податку, що підлягає сплаті в Україні таким платником податку протягом такого періоду.

Не підлягають зарахуванню у зменшення податкових зобов'язань такі податки, сплачені в інших країнах:

- податок на капітал/майно та приріст капіталу;
- поштові податки;
- податки на реалізацію (продаж);
- інші непрямі податки незалежно від того, підпадають вони під категорію прибуткових податків чи оподатковуються іншими податками згідно із законодавством іноземних держав.

Зарахування сплачених за митним кордоном України сум податку здійснюється за умови подання письмового підтвердження контролюючого органу іншої держави щодо факту сплати такого податку та за наявності чинного міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування доходів.

Не підлягають оподаткуванню доходи, отримані нерезидентами у вигляді процентів або доходу (дисконту) на державні цінні папери або облігації місцевих позик, або боргові цінні папери, виконання зобов'язань за якими забезпечено державними або місцевими

гарантіями, продані або розміщені нерезидентам за межами території України через уповноважених агентів нерезидентів, або процентів, сплачених нерезидентам за отримані державою або до бюджету Автономної Республіки Крим чи міського бюджету позики (кредити або зовнішні запозичення), які відображаються в Державному бюджеті України або місцевих бюджетах чи кошторисі Національного банку України, або за кредити (позики), які отримані суб'єктами господарювання та виконання яких забезпечено державними або місцевими гарантіями.

1.6. Терміни подання декларацій та порядок сплати податку на прибуток.

Статтею 25 Закону N 909 положення пунктів 137.4 та 137.5 статті 137 Кодексу викладено у новій редакції.

Так, відповідно до нової редакції пункту 137.4 статті 137 Кодексу

! податковими (звітними) періодами для податку на прибуток підприємств, є календарні: квартал, півріччя, три квартали, рік

При цьому податкова декларація розраховується наростаючим підсумком.

Податковий (звітний) період починається з першого календарного дня податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним днем податкового (звітного) періоду, крім:

- виробників сільськогосподарської продукції, визначеної статтею 209 Кодексу, які можуть обрати річний податковий (звітний) період, який починається з 1 липня поточного звітного року і закінчується 30 червня наступного звітного року.

Для цілей оподаткування податком на прибуток до підприємств, основною діяльністю яких є виробництво сільськогосподарської продукції, належать підприємства, дохід яких від продажу сільськогосподарської продукції власного виробництва за попередній податковий (звітний) рік перевищує 50 відсотків загальної суми доходу;

- у разі якщо особа ставиться на облік контролюючим органом як платник податку протягом податкового (звітного) періоду, перший податковий (звітний) період розпочинається з дати, на яку припадає початок такого обліку, і закінчується останнім календарним днем такого податкового (звітного) періоду;
- якщо платник податку ліквідується (у тому числі до закінчення першого податкового (звітного) періоду), останнім податковим (звітним) періодом вважається період, на який припадає дата ліквідації.

Водночас пунктом 137.5 статті 137 Кодексу для окремих категорій платників податку встановлено річний податковий (звітний) період, а саме:

- платників податку, які зареєстровані протягом звітного (податкового) року (новостворені), що сплачують податок на прибуток на підставі річної податкової декларації за період діяльності у звітному (податковому) році;
- виробників сільськогосподарської продукції;
- платників податку, у яких річний дохід від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків), визначений за показниками Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупний дохід), за попередній річний звітний (податковий) період, не перевищує 20 мільйонів гривень.

Подання декларації за відповідні звітні (податкові) періоди: квартал, півріччя, три квартали та рік здійснюється протягом 40 календарних днів, що настають за останнім днем звітного податкового кварталу (пп. 49.18.2 п. 49.18, п. 49.19 ст. 49 розділу II Кодексу).

Декларації за базовий звітний (податковий) період, що дорівнює календарному року, подаються протягом 60 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного (податкового) року (пп. 49.18.3 п. 49.18, п. 49.19 ст. 49 розділу II Кодексу).

Враховуючи внесені зміни до пункту 57.1 статті 57 Кодексу, **вилучено положення щодо подання податкової декларації за базовий звітний (податковий) рік до 1 червня року, наступного за звітним (податковим) роком.**

За результатами діяльності за 2015 рік податкова декларація повинна бути подана:

- протягом 40 календарних днів, що настають за останнім днем звітного податкового кварталу, якщо базовим звітним (податковим) періодом для платника податку є календарний квартал;
- протягом 60 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного (податкового) року, якщо базовим звітним (податковим) періодом є календарний рік.

Податок нараховується платником самостійно.

Сплата податку на прибуток відбувається на підставі складеної та зданої до податкової інспекції податкової декларації з податку на прибуток.

1 грудня 2015 року набрав чинності наказ Міністерства фінансів України від 20.10.2015 N 897 "Про затвердження форми Податкової декларації з податку на прибуток підприємств", зареєстрований у Міністерстві юстиції України 11.11.2015 за N 1415/27860 (далі - Наказ N 897). Наказ N 897 виданий з метою забезпечення виконання нових правил з оподаткування, запроваджених з 1 січня 2015 року, у зв'язку із набранням чинності Законом N 71-VIII.

Перше подання звітності за новою формою декларації, затвердженою Наказом N 897, здійснюється за результатами діяльності за 2015 рік.

Із прийняттям затвердженої Наказом N 897 форми податкової декларації з податку на прибуток підприємств (далі - Декларація N 897) втратили чинність такі форми податкових декларацій (розрахунків):

- про результати спільної діяльності на території України без створення юридичної особи та Порядку ведення обліку результатів спільної діяльності на території України без створення юридичної особи (затверджена наказом Міндоходів від 16.12.2013 N 810);
- з податку на прибуток підприємства (затверджена наказом Міндоходів від 30.12.2013 N 872);
- з податку на доходи (прибуток) страховика (затверджена наказом Міндоходів від 27.01.2014 N 84);
- з податку на прибуток банку (затверджена наказом Міндоходів від 06.02.2014 N 121).

У зв'язку з відміною консолідованої сплати податку на прибуток підприємствами, які мають філії, втратив чинність наказ Міністерства фінансів України від 28.01.2013 N 39 "Про затвердження форми Розрахунку податкових зобов'язань щодо сплати

консолідованого податку на прибуток та форми Повідомлення платника податку про прийняття рішення щодо сплати консолідованого податку на прибуток". Відповідно з 2015 року не передбачено подання декларації, яка раніше мала тип "Консолідована".

З метою ідентифікації платників, на яких поширюються особливості оподаткування податком на прибуток, при складанні податкової декларації з податку на прибуток у полі 9 "Особливі відмітки" Декларації N 897 проставляється позначка щодо належності платника до відповідної категорії: виробника сільськогосподарської продукції; банку; страховика; суб'єкта, що провадить букмекерську діяльність та азартні ігри, крім азартних ігор з використанням гральних автоматів; суб'єкта, що провадить діяльність з випуску та проведення лотерей або азартні ігри з використанням гральних автоматів; підприємства (організації) громадської організації інвалідів, яке отримало дозвіл на користування пільгою; постійного представництва нерезидента; платника податку, що подає декларацію за останній податковий (звітний) рік у періоді, на який припадає дата його ліквідації.

Платник податків зобов'язаний самостійно сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену у поданій ним податковій декларації, протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку, передбаченого Кодексом для подання податкової декларації.

! Статтею 10 Закону N 909 з пункту 57.1 статті 57 Кодексу виключено положення, які передбачали щомісячну авансову сплату податку на прибуток.

Відповідно до нової редакції пункту 9 підрозділу 4 розділу XX "Перехідні положення" Кодексу у січні - грудні 2015 року платники були зобов'язані сплачувати щомісячні авансові внески з податку на прибуток підприємств відповідно до пункту 57.1 статті 57 цього Кодексу у редакції, що діяла до 1 січня 2015 року.

Починаючи з 1 січня 2016 року щомісячні авансові внески з податку на прибуток підприємств не сплачуються.

При цьому платники податку на прибуток підприємств сплачують до 31 грудня 2016 року авансовий внесок з цього податку у розмірі 2/9 податку на прибуток, нарахованого у податковій звітності за три квартали 2016 року.

Розрахунок такого авансового внеску подається платником податку у податковій декларації за три квартали 2016 року. Визначена в розрахунку сума авансових внесків вважається узгодженою сумою грошових зобов'язань.

У разі якщо платник податків не сплачує узгоджену суму авансових внесків з податку на прибуток підприємств протягом строків, визначених Кодексом, такий платник податків притягується до відповідальності у вигляді штрафу в розмірах, визначених статтею 123 Кодексу (п. 38 підрозділу 4 розділу XX "Перехідні положення" Кодексу).

Враховуючи зазначене, платники податку у січні - травні 2016 року не сплачують щомісячні авансові внески, нараховані у податковій декларації за 2014 рік. Крім того, у податковій декларації з податку на прибуток за 2015 рік розрахунок щомісячних авансових внесків у період з червня 2016 року по травень 2017 року не здійснюється та р. 26 Декларації N 897 не заповнюється.

Проте платники, які за новими правилами у 2016 році подають податкові декларації за податкові (звітні) періоди квартал, півріччя, три квартали, рік, у податковій декларації за три квартали 2016 року визначають авансовий внесок з податку на прибуток у розмірі 2/9 податку на прибуток, який підлягає сплаті до 31 грудня 2016 року (підпункт 39 підрозділу 4 розділу XX "Перехідні положення" Кодексу).

! Податок на прибуток, що підлягає сплаті до бюджету платниками податку, зменшується на суму нарахованого за звітний період податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, відповідно до статті 266 Кодексу щодо об'єктів нежитлової нерухомості.

Якщо платник податку на прибуток у звітному періоді не отримав прибутку, або сума податку на прибуток менша за суму податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, **залишок суми такого податку, не врахований у зменшення податку на прибуток поточного періоду, не переноситься на зменшення податку на прибуток наступних податкових (звітних) періодів** (пункт 137.6 статті 137 Кодексу).

Підпункт 140.4.1 пункту 140.4 статті 140 Кодексу викладено в новій редакції, що дає змогу платникам податку зменшувати фінансовий результат до оподаткування також на суму нарахованих доходів від участі в капіталі платників єдиного податку четвертої групи та на суму нарахованих доходів у вигляді дивідендів, що підлягають виплаті на його користь від інших платників податків, які сплачують авансові внески з податку на прибуток при виплаті дивідендів.

! Відповідно до пункту 40 підрозділу 4 розділу XX "Перехідні положення" Кодексу таке право надано платникам для врахування зазначених доходів у зменшення фінансового результату при розрахунку об'єкта оподаткування податком на прибуток підприємств у 2015 році.

Підпунктом 141.4.9 пункту 141.4 статті 141 розділу III Кодексу передбачено, що суми податку на прибуток, отриманий з іноземних джерел, що сплачені суб'єктами господарювання за кордоном, зараховуються під час сплати ними податку в Україні. При цьому зарахуванню підлягає сума податку, розрахована за правилами, встановленими розділом III Кодексу.

! Розмір зарахованих сум податку з іноземних джерел протягом податкового (звітного) періоду не може перевищувати суми податку, що підлягає сплаті в Україні таким платником податку протягом такого періоду.

З метою використання платниками права, передбаченого підпунктом 141.4.9 пункту 141.4 статті 141 розділу III Кодексу, рекомендовано платникам збільшити показник рядка 16 Додатка ЗП на суми податку на прибуток, отриманий з іноземних джерел, що сплачені суб'єктами господарювання за кордоном, що зараховуються під час сплати ними податку в Україні.

При поданні Декларації N 897 платниками податку на прибуток підприємств, які будуть розраховувати зменшення нарахованої суми податку у Додатку ЗП з урахуванням сум податку на прибуток, що сплачені за кордоном, рекомендовано подати доповнення до декларації, передбачене пунктом 46.4 статті 46 розділу II Кодексу, з відповідним поясненням та зазначенням відповідних сум, вказавши про цей факт у спеціально відведеному місці в податковій декларації.

Податкова декларація подається за вибором платника податків, якщо інше не передбачено цим Кодексом, в один із таких способів:

- а) особисто платником податків або уповноваженою на це особою;
- б) надсилається поштою з повідомленням про вручення та з описом вкладення;
- в) засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством (пункт 49.3 статті 49 Кодексу).

Платники податків, що належать до великих та середніх підприємств, подають податкові декларації до контролюючого органу в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством.

У разі розірвання контролюючим органом в односторонньому порядку договору про визнання електронних документів платник податків, договір з яким розірвано, має право до складання нового договору подавати податкову звітність у спосіб, визначений підпунктами "а" і "б" пункту 49.3 статті 49 Кодексу.

У разі надсилання податкової декларації поштою, платник податку зобов'язаний здійснити таке відправлення на адресу відповідного контролюючого органу не пізніше ніж за п'ять днів до закінчення граничного строку подання податкової декларації, визначеного цією статтею, а при поданні податкової звітності в електронній формі, - не пізніше закінчення останньої години дня, в якому спливає такий граничний строк.

Відповідно до пункту 46.2 статті 46 розділу II Кодексу платник податку на прибуток подає разом з відповідною податковою декларацією квартальну або річну фінансову звітність (крім малих підприємств) у порядку, передбаченому для подання податкової декларації. Платники податку на прибуток, малі підприємства, віднесені до таких відповідно до Господарського кодексу України, подають разом з річною податковою декларацією річну фінансову звітність у порядку, передбаченому для подання податкової декларації.

Подання розрахунку податкових зобов'язань з податку на прибуток нерезидентів, які провадять діяльність на території України через постійне представництво, здійснюється за формами, затвердженими наказом Мінфіну від 25.06.2013 N 610 (zareestrovano u Ministerstvi yustitsii Ukraini 18.07.2013 za N 1205/23737).

Форма спрощеної податкової декларації затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2012 року N 98 "Питання переходу платників податку на прибуток підприємств, який оподатковується за нульовою ставкою відповідно до пункту 154.6 статті 154 Податкового кодексу України, до подання спрощеної податкової декларації" (далі - Постанова N 98).

З урахуванням внесених Законом N 71-VIII змін до Кодексу порядок застосування ставки 0 відсотків для платників податку на прибуток визначено пунктом 16 підрозділу 4 розділу XX "Перехідні положення" Кодексу (до набрання чинності Законом N 71-VIII було визначено пунктом 154.6 статті 154 Кодексу). До затвердження нової форми спрощеної податкової декларації платники податків подають таку звітність за 2015 рік за формою, затвердженою Постановою N 98.

Платник податків у разі необхідності може подати разом з податковою декларацією доповнення до такої декларації, які складені за довільною формою, що вважатиметься невід'ємною частиною податкової декларації. Таке доповнення подається з поясненням мотивів його подання.

Неприбуткові підприємства, установи та організації, визначені пунктом 133.4 статті 133 Кодексу, подають звіт про використання доходів (прибутків) неприбуткової організації за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики, у строки, передбачені для подання податкової декларації з податку на прибуток підприємств.

З урахуванням внесених змін до Кодексу з 01.09.2015 року у разі недотримання неприбутковою організацією вимог, визначених пунктом 133.4 статті 133 Кодексу, така неприбуткова організація зобов'язана подати у термін, визначений для місячного

податкового (звітнього) періоду, звіт про використання доходів (прибутків) неприбуткової організації за період з початку року по останній день місяця, в якому вчинено таке порушення, та зазначити суму самостійно нарахованого податкового зобов'язання з податку на прибуток. Податкове зобов'язання розраховується, виходячи із суми операції нецільового використання коштів. Така неприбуткова організація виключається контролюючим органом з Реєстру неприбуткових установ та організацій.

З першого дня місяця, наступного за місяцем, у якому вчинено таке порушення, до 31 грудня податкового (звітнього) року неприбуткова організація зобов'язана щоквартально подавати до контролюючого органу квартальну фінансову і податкову звітність (з наростаючим підсумком) з податку на прибуток та сплачувати податок у термін, визначений для квартального періоду.

З наступного податкового (звітнього) року така неприбуткова організація подає фінансову і податкову звітність та сплачує податок на прибуток у порядку, встановленому розділом III Кодексу для неприбуткових організацій - платників податку на прибуток.

1.7. Сплата авансових внесків при виплаті дивідендів.

Дивіденди як в розумінні Кодексу, так і в бухгалтерському обліку - це частка прибутку, яку повинен отримати акціонер в залежності від свого вкладу в статутний капітал підприємства.

У разі прийняття рішення щодо виплати дивідендів платник податку на прибуток - емітент корпоративних прав, на які нараховуються дивіденди, проводить зазначені виплати власнику таких корпоративних прав незалежно від того, чи є оподатковуваний прибуток, розрахований за правилами, визначеними статтею 137 Кодексу.

Порядок сплати податкового зобов'язання з податку на прибуток при виплаті дивідендів визначено пунктом 57.1¹ Кодексу.

Зокрема встановлено, що емітент корпоративних прав, який приймає рішення про виплату дивідендів своїм акціонерам (власникам), нараховує та вносить до бюджету авансовий внесок із податку на прибуток, крім випадків, передбачених підпунктом 57.1¹.3 пункту 57.1¹ Кодексу.

Авансовий внесок розраховується з суми перевищення дивідендів, що підлягають виплаті, над значенням об'єкта оподаткування за відповідний податковий (звітний) рік, за результатами якого виплачуються дивіденди, грошове зобов'язання щодо якого погашене.

У разі наявності непогашеного грошового зобов'язання авансовий внесок розраховується зі всієї суми дивідендів, що підлягають виплаті.
--

Авансовий внесок обчислюється за базовою ставкою, встановленою пунктом 136.1 статті 136 Кодексу.

Зазначений авансовий внесок вноситься до бюджету до/або одночасно з виплатою дивідендів.

Сума дивідендів, що підлягає виплаті, не зменшується на суму авансового внеску.
--

У разі якщо дивіденди виплачуються за неповний календарний рік, то для обрахунку суми зазначеного перевищення використовується значення об'єкта оподаткування, обчислене пропорційно кількості місяців, за які сплачуються дивіденди.

! Сума сплачених авансових внесків з податку на прибуток при виплаті дивідендів підлягає зарахуванню у зменшення податкового зобов'язання з податку на прибуток, задекларованого у податковій декларації за звітний (податковий) рік (підпункт 57.1^{1.2} пункту 57.1¹ статті 57 розділу II Кодексу).

! Сума сплачених авансових внесків з податку на прибуток при виплаті дивідендів не підлягає поверненню платнику податків або зарахуванню в рахунок погашення грошових зобов'язань з інших податків і зборів (обов'язкових платежів).

У разі виплати дивідендів у формі, відмінній від грошової (крім випадків, передбачених підпунктом 57.1^{1.3} цього пункту), базою для нарахування авансового внеску згідно з абзацами першим та другим цього підпункту є вартість такої виплати, визначена у рішенні про виплату дивідендів, або вартість такої виплати, розрахована за звичайними цінами в операціях, визнаних відповідно до статті 39 Кодексу контролюваними.

Обов'язок з нарахування та сплати авансового внеску з податку за визначеною пунктом 136.1 статті 136 Кодексу ставкою покладається на будь-якого емітента корпоративних прав, що є резидентом, незалежно від того, чи користується такий емітент пільгами із сплати податку, передбаченими Кодексом, чи у вигляді застосування ставки податку іншої, ніж встановлена пунктом 136.1 статті 136 Кодексу.

Це положення поширюється також на державні некорпоратизовані, казенні або комунальні підприємства, які зараховують суми дивідендів у розмірі, встановленому органом виконавчої влади, до сфери управління якого належать такі підприємства, відповідно до державного або місцевого бюджету.

! При цьому якщо платіж особою називається дивідендом, такий платіж оподатковується під час виплати згідно з нормами, визначеними згідно з положеннями пункту 57.1¹ Кодексу, незалежно від того, чи є особа платником податку.

Авансовий внесок не справляється у разі виплати дивідендів:

- на користь власників корпоративних прав материнської компанії, що сплачуються в межах сум доходів такої компанії, отриманих у вигляді дивідендів від інших осіб. Якщо сума виплат дивідендів на користь власників корпоративних прав материнської компанії перевищує суму отриманих такою компанією дивідендів, дивіденди, сплачені в межах такого перевищення, підлягають оподаткуванню за правилами, встановленими підпунктом 57.1^{1.2}. З метою оподаткування материнська компанія веде наростаючим підсумком облік дивідендів, отриманих нею від інших осіб, та дивідендів, сплачених на користь власників корпоративних прав такої компанії, і відображає у податковій звітності дивіденди в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику;
- платником податку на прибуток, прибуток якого звільнений від оподаткування відповідно до положень Кодексу, у розмірі прибутку, звільненого від оподаткування у період, за який виплачуються дивіденди;
- фізичним особам.

Виплата дивідендів на користь фізичних осіб (у тому числі нерезидентів) за акціями або корпоративними правами, які мають статус привілейованих або інший статус, що передбачає виплату фіксованого розміру дивідендів чи суми, яка є більшою за суму виплат, розраховану на будь-яку іншу акцію (корпоративне право), емітовану таким платником податку, прирівнюється з метою оподаткування до виплати заробітної плати з відповідним оподаткуванням.

При цьому така виплата не підлягає оподаткуванню як дивіденди згідно з положеннями розділу IV Кодексу.

- Інститути спільного інвестування звільняються від обов'язку сплати авансових внесків з податку на прибуток у разі виплати дивідендів.

Згідно підпункту 57.1¹.5 пункту 57.1¹ Кодексу авансовий внесок з податку на прибуток, сплачений у зв'язку з нарахуванням/сплатою дивідендів, є невід'ємною частиною податку на прибуток та не може розцінюватися як податок, який справляється під час репатріації дивідендів (їх сплаті на користь нерезидентів) відповідно до пункту 141.4 статті 141 Кодексу або міжнародних договорів України.

Законом N 909 вилучено абзац четвертий пункту 57.1 статті 57 розділу II Кодексу, яким передбачалася сплата щомісячних авансових внесків з податку на прибуток підприємств (1/12 нарахованої суми податку за попередній звітний (податковий) рік) та зменшення щомісячних авансових внесків з податку на прибуток підприємств на суму сплачених авансових внесків при виплаті дивідендів, яка залишилась не зарахованою у зменшення податкового зобов'язання з цього податку.

Діючою нормою Кодексу визначено, що сума сплачених авансових внесків при виплаті дивідендів, що не врахована в рахунок зменшення податкових зобов'язань з податку на прибуток за звітний період, у якому сплачена така сума авансових внесків, повинна враховуватися в рахунок зменшення податкового зобов'язання наступних звітних (податкових) періодів до її повного погашення.

При цьому не зараховані у зменшення податкового зобов'язання суми сплачених авансових внесків при виплаті дивідендів станом на 01.01.2015 повинні враховуватися у зменшення податкового зобов'язання з податку на прибуток у податковій декларації за 2015 рік та наступних звітних (податкових) періодах до повного їх погашення.

Враховуючи зазначене, ДФС рекомендує платникам при розрахунку зменшення нарахованої суми податку в рядку 16.3.1 Додатка ЗП до рядка 16 ЗП Декларації N 897 за 2015 рік також враховувати залишок суми сплачених авансових внесків з податку на прибуток підприємств при виплаті дивідендів, яка залишилась не зарахованою у зменшення податкового зобов'язання з цього податку станом на 01.01.2015, що відображена у рядку 13.5.2 Додатка ЗП до рядка 13 Податкової декларації з податку на прибуток підприємства (для страховиків - у рядку 08.2 Податкової декларації з податку на доходи (прибуток) страховика, для банків - у рядку 14.5.2 Додатка ЗП до рядка 14 Податкової декларації з податку на прибуток банку), поданої за 2014 рік.

При поданні Декларації N 897 платниками податку на прибуток підприємств, які будуть розраховувати зменшення нарахованої суми податку у Додатку ЗП з урахуванням залишку суми сплачених авансових внесків з податку на прибуток підприємств при виплаті дивідендів, яка залишилась не зарахованою у зменшення податкового зобов'язання з цього податку станом на 01.01.2015, рекомендовано подати доповнення до декларації, передбачене пунктом 46.4 статті 46 розділу II Кодексу, з відповідним поясненням та зазначенням відповідних сум, вказавши про цей факт у спеціально відведеному місці в податковій декларації.

ТЕМА 2. Аналіз надходжень податку на прибуток.

Державною фіскальною службою України як контролюючим органом та органом стягнення згідно зі статтею 41 Податкового кодексу України забезпечується надходження до бюджету податків і зборів, інших платежів.

Однією із складових діяльності ДФС України є прогнозування та аналіз надходжень до бюджету.

2.1. Основні поняття і терміни аналізу.

Важливою умовою економічного аналізу є комплексне використання відносних і середніх величин, що забезпечує як поглиблене вивчення, так і узагальнення, всебічну оцінку господарських процесів, а також полегшує пошук резервів збільшення надходжень до бюджету. У свою чергу це нерозривно пов'язано з широким використанням абсолютних величин.

Абсолютні величини – це іменовані числа з певною розмірністю й одиницями виміру, які відображають розміри (рівні, обсяги) соціально-економічних явищ та процесів, наприклад обсяг надходжень податків, обсяг відшкодованих сум ПДВ, обсяг експортно-імпортних операцій тощо.

Відносні величини – це показники, які відображають кількісні співвідношення двох величин. Відносний показник розраховується як частка від ділення однієї величини, яка здебільшого називається поточною, або звітною, на іншу, базисну величину, взяту за базу порівняння (основа відносної величини).

Середня величина – це узагальнюючий показник, який характеризує типовий рівень варіюючої ознаки в розрахунку на одиницю однорідної сукупності.

Ряди динаміки – це розміщені в часі значення явища, тобто послідовність чисел, які характеризують зміни розмірів явищ у часі.

Рівень ряду – це конкретне значення відповідних показників. Рівні ряду динаміки обов'язково мають бути порівнянні за методологією обчислення показника, територією, тривалістю періоду, одиницями вимірювання та ін.

Базовий рівень показника – це рівень, з яким здійснюють порівняння або це рівень періоду, прийнятого за базу порівняння

Поточний або порівнюваний рівень показника – це рівень, який порівнюють з попереднім або базовим.

Абсолютний приріст – це показник ряду динаміки, який показує на скільки одиниць змінився поточний рівень показника порівняно з рівнем попереднього або базового періоду.

Темп зростання – це показник ряду динаміки, який показує у скільки разів змінився поточний (порівнюваний) рівень показника, що аналізується, порівняно з рівнем попереднього або базового періоду.

Темп приросту – це показник ряду динаміки, який показує на скільки відсотків змінився поточний (порівнюваний) рівень аналізованого показника порівняно з рівнем попереднього або базового періоду.

Середній рівень динамічного ряду – це середня, обчислена на основі рівнів динамічного ряду.

Питома вага – це частка одного показника в загальній сумі однорідних показників.

2.2. Методи, напрями та періодичність аналізу стану надходжень податку на прибуток.

В економічному аналізі метод – це спосіб, інструмент досягнення мети і завдань дослідження, який показує, яким чином можна провести дослідження економічних процесів і зробити на основі отриманих результатів обґрунтовані висновки й пропозиції.

Всі методи економічного аналізу поділяються на 3 групи залежно від їх сутності та аналітичних можливостей, насамперед щодо здійснення факторного аналізу:

1) традиційні методи і способи зведення та обробки економічної інформації (відносних, середніх величин, групування, табличний, графічний, балансовий, деталізації порівняння та ін.). Ці методи найбільше використовуються в економічному аналізі завдяки їх простоті і кращій обізнаності порівняно з іншими методами;

2) математико-статистичні методи;

3) логічні (прогнозування).

Ряди динаміки – надзвичайно важливий метод аналізу, завдяки якому можна охарактеризувати зміну суспільно-економічних явищ у часі, виявити особливості, основні тенденції, закономірності їх розвитку, спрогнозувати їх на майбутнє та виразити у цифровій і графічній формах.

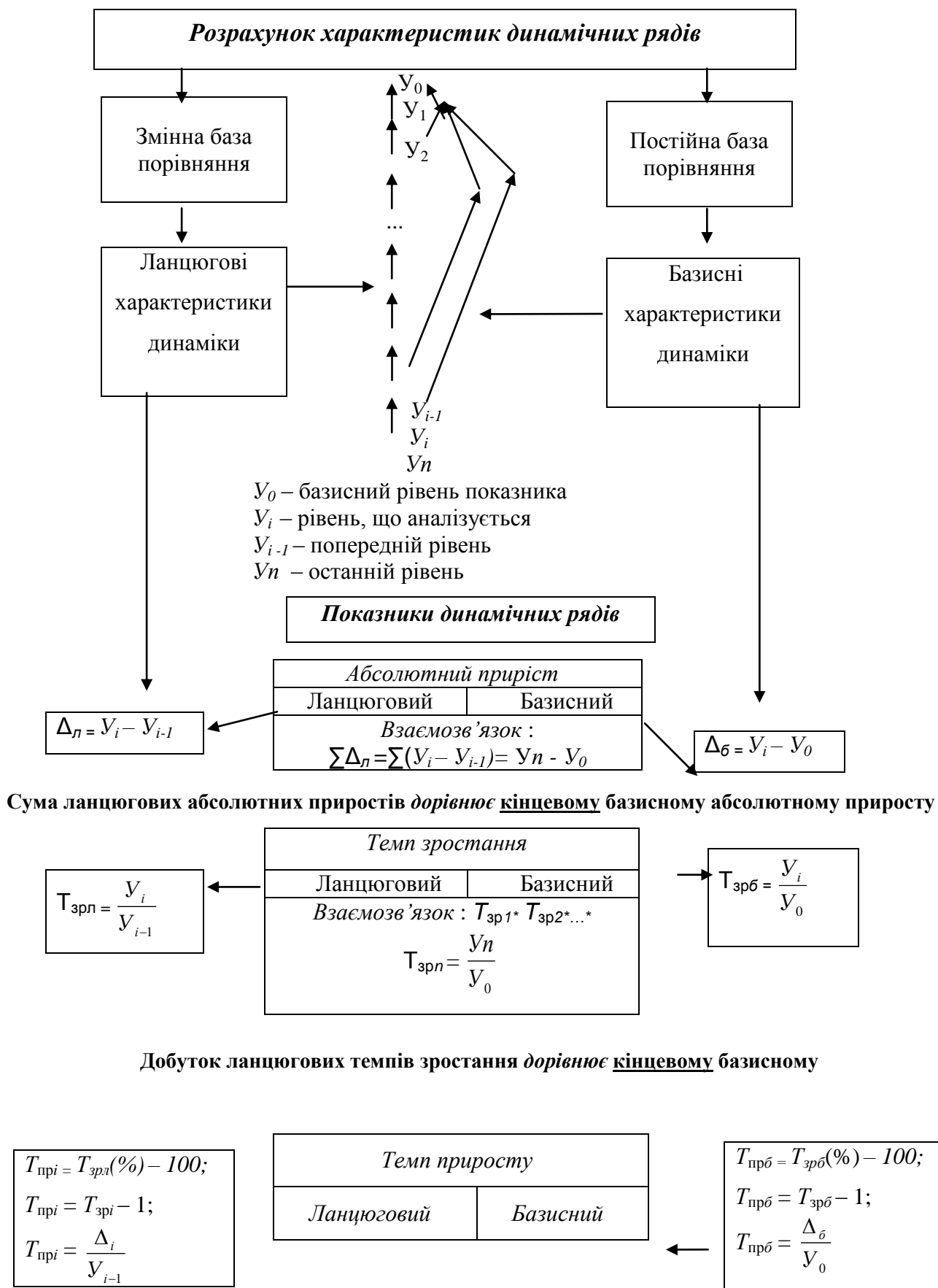
Аналітичне вирівнювання – найефективніший спосіб обробки ряду динаміки з метою виявлення основної тенденції розвитку явища. Його сутність така:

1. На основі економічного (теоретичного) аналізу виділяється певний етап розвитку даного явища і встановлюється характер динаміки протягом цього етапу.

2. Виходячи з характеру динаміки і припущення про ту чи іншу закономірність швидкості зростання обирається форма аналітичного рівняння, якому графічно відповідає певна лінія – пряма, парабола, гіпербола та ін.

Показники динаміки та взаємозв'язок між ними показано схематично (схема 1).

Показники динаміки і взаємозв'язок між ними

Вище показано, як можна аналізувати будь-який показник в інтервальному ряді, тобто якщо відомі дані по цьому показнику за певні періоди часу.

В нашому випадку ми аналізуємо надходження до бюджету податку на прибуток.

Для подальшого прогнозування надходжень податку на прибуток ми аналізуємо суми надходжень податку:

- по окремому регіону в динаміці, порівнюючи з попередніми періодами (по роках, кварталах, місяцях);
- в розрізі територіальних одиниць, порівнюючи дані за аналогічні періоди;
- в розрізі галузей народного господарства.

Надходження коштів у бюджет аналізуються як у динаміці, так і по питомій вазі в загальному підсумку платежів.

Аналіз надходжень по платежах проводиться за допомогою таблиць.

За даними таблиць можна побачити збільшення або зменшення надходжень платежів у бюджет у звітному періоді в порівнянні до відповідного періоду минулого року. Також можна спостерігати динаміку надходжень платежів протягом усього звітного року.

Після проведення такого аналізу надходжень і виявлення динаміки необхідно ще проаналізувати фактори, які впливають на збільшення або зменшення сплати податку, виявити причини незабезпечення надходжень в порівнянні з фактичними показниками за відповідний період минулого року, вивчити причини збільшення (зменшення) податкового боргу, а також виявити резерви для додаткового залучення коштів та збільшення надходжень.

Пофакторний аналіз може проводитися за звітний період з початку року, звітний квартал, звітний місяць, як на рівні району, так і на рівні області в розрізі районів, держави в розрізі областей, а також в розрізі галузей або підприємств окремої галузі.

ТЕМА 3. Прогнозування надходжень податку на прибуток.

Інструментом пізнання і передбачення об'єктивних і суб'єктивних чинників, що впливають на обсяги надходжень податків до бюджету є **прогнозування податкових надходжень**.

Прогноз надходжень податків є дослідженням перспективного характеру. При його розробці враховуються реальні економічні процеси і умови.

Фундаментом прогнозу є комплексні програми економічного і соціального розвитку конкретного регіону.

3.1. Порядок визначення показників прогнозних надходжень податку на прибуток.

Діяльність Державної фіскальної служби (далі – ДФС) із прогнозування доходів та забезпечення надходжень до бюджету здійснюється на основі Бюджетного, Податкового та Митного кодексів України, Закону про Державний бюджет України на відповідний бюджетний рік, Закону України „Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування” та інших нормативно-правових актів.

З метою реалізації пріоритетів діяльності ДФС, досягнення ефективних результатів роботи щодо забезпечення доходів, затверджених законом України про Державний бюджет України на відповідний рік, з урахуванням показників макроекономічного розвитку держави, у ДФС здійснюється розрахунок обсягів надходжень платежів до бюджету шляхом щомісячного формування показників сум прогнозних надходжень закріплених платежів в розрізі податків і зборів та за основними напрямками роботи (індикативних показників).

Індикативний показник надходжень – це показник, що визначає прогнозні обсяги податкових надходжень до державного чи місцевого бюджетів у плановому періоді (місяць, квартал, рік) та контрольні рівні результативності роботи територіальних органів ДФС за визначеними напрямками.

Маяки – це контрольні показники за напрямками роботи структурних підрозділів, досягнення яких сприятиме стабільному та рівномірному наповненню дохідної частини бюджету у плановому періоді.

З метою запровадження у органах ДФС єдиних організаційно-методологічних підходів до визначення розрахункової бази надходжень по платежах у розрізі регіонів розроблено та затверджено Концепцію організації діяльності ДФС із прогнозування та забезпечення надходжень до бюджету, Порядок визначення показників прогнозних надходжень та підготовки проекту наказу ДФС про індикативні показники доходів (далі – Порядок визначення індикативів), Порядок оцінки стану виконання індикативних показників та підготовки проекту наказу щодо стану організації роботи територіальних органів ДФС із забезпечення надходжень платежів, Порядок взаємодії структурних підрозділів центрального апарату ДФС України та його територіальних органів при визначенні прогнозних надходжень платежів до бюджету (наказ ДФС України від 11.11.2014 № 262 "Про організацію діяльності ДФС України із прогнозування та забезпечення надходжень платежів до бюджету" із змінами та доповненнями).

Розрахунок індикативного показника надходжень здійснюється структурними підрозділами органів ДФС центрального та регіонального рівнів відповідно до покладених функцій з відповідних напрямків роботи.

Контрольні показники за напрямками роботи структурних підрозділів (маяки, контрольні точки) визначають їх нормативні значення у певному календарному періоді (тиждень, декада, місяць, квартал, півріччя, рік), досягнення яких сприятиме стабільному та рівномірному наповненню дохідної частини бюджету у плановому періоді.

Індикативні показники на відповідний період визначаються відповідно до Порядку визначення індикативів, затверджуються Головою ДФС та за встановленою процедурою доводяться до структурних підрозділів ДФС та його територіальних органів для виконання.

Напрями діяльності ДФС із забезпечення наповнення бюджету та прогнозно-аналітичної роботи залежно від термінів реалізації та важливості вирішення проблем поділяються на:

стратегічні – спрямовані на створення фінансового підґрунтя наповнення бюджету на майбутні періоди (один бюджетний рік та понад);

тактичні – спрямовані на вирішення завдань поточного бюджетного року (на місяць, квартал, півріччя, з початку року).

Прогноз надходжень податків і інших обов'язкових платежів базується на:

- загальноекономічних показниках розвитку регіону;
- показниках провідних галузей економіки;
- дослідженнях, що публікуються в спеціальній економічній літературі, Інтернет-видань та інших джерелах інформації.

За терміном прогнози підрозділяються на:

- оперативний (до одного місяця);
- короткостроковий (до одного року);
- середньостроковий (до п'яти років);
- довгостроковий (понад п'ять років).

3.2. Алгоритм розрахунку прогнозних сум надходжень податку на прибуток.

Головними джерелами забезпечення надходжень є:

добровільна сплата;
застосування заходів з погашення податкового боргу;
за рахунок заходів, вжитих підрозділами податкового та митного аудиту;
надходження за результатами позовної роботи;
за рахунок заходів по боротьбі з відмивання доходів, одержаних злочинним шляхом;
за рахунок вжитих заходів із відпрацювання ризикових суб'єктів господарювання;
за рахунок сплати розстрочених грошових зобов'язань (податкового боргу);
за рахунок відпрацювання резервів;
застосування штрафних санкцій за порушення термінів сплати та подання податкової звітності;
сума податку, що утримується при виплаті доходів нерезидентам, авансові внески на дивіденди;
надходження податку на прибуток з доходів нерезидентів;
надходження за підсумками контролю виконання фінансових планів держпідприємств.

При прогнозуванні надходжень податку на прибуток враховуються наступні фактори:

зміна контингенту платників і обсягів сплати ними податку;
вплив економічних показників на обсяги платежів (зростання ВВП, обсягів виробництва, прибутковості діяльності, індексу інфляції, обсягів експортно-імпортних операцій та темпів експорту та імпорту порівняно з попереднім роком, інші фактори);
зміна порядку адміністрування (зміна ставок, удосконалення законодавства, спеціальні режими оподаткування та інші фактори);
подання уточнюючих декларацій;
надходження авансових внесків при виплаті дивідендів за рік, що передуює прогнозному;
поліпшення роботи з платниками податку (за рахунок аналізу повноти та своєчасності подання податкової звітності та сплати узгоджених сум податкових зобов'язань платниками);
динаміка надходжень за аналогічний період минулого року та попередніх місяців поточного року, податковий борг (без банкрутів та судів), надміру сплачені суми, резерви, наявні та неопрацьовані в попередніх періодах, питома вага регіонів у загальній сумі надходжень у попередніх періодах.

Формула розрахунку:

$$РНппп = Ндекл. - Нрозср. - Нперепл. + Нпп + Нкпр + Нборг + ІФппп,$$

де,

РНппп – прогнозний розрахунок надходжень податку на прибуток на відповідний період;

Ндекл. – обсяги нарахувань до сплати за результатами декларування (враховується у кварталному місяці);

Нрозср. – очікувані обсяги надання розстрочки (враховується у кварталному місяці);

Нперепл. – можливе зарахування переплатою у прогнозованому місяці;

Нпп – надходження податку відповідно до пункту 141.4 Кодексу у прогнозованому місяці;

Нкпр – надходження податку по донарахованих сумах за результатами контрольно-перевірочної роботи у прогнозованому місяці;

Нборг – надходження податку в рахунок погашення податкового боргу у прогнозованому місяці;

ІФппп – надходження податку на прибуток за рахунок інших факторів у прогнозованому місяці.

Визначення розрахункової бази надходжень з податку на прибуток проводиться на підставі визначення джерел та сум надходжень з урахуванням участі підрозділів оподаткування юридичних осіб, контрольно-перевірочної роботи, погашення прострочених податкових зобов'язань та податкової міліції.

Виконання індикативних показників доходів є основною складовою показників діяльності територіальних органів ДФС із забезпечення стабільного та рівномірного (ритмічного) наповнення бюджетів та цільових фондів.

Територіальні органи ДФС вживають необхідних організаційних заходів для забезпечення досягнення індикативних показників, затверджених відповідним наказом центрального рівня ДФС на плановий період, повного використання наявної бази оподаткування за напрямками діяльності підпорядкованих структурних підрозділів та залучення до сплати можливих резервів збільшення надходжень до бюджету.

ТЕМА 4. Особливості справляння податку на прибуток в деяких зарубіжних країнах.

Значне місце в податковій системі різних країн займає податок на прибуток, який запроваджено в усіх країнах.

У більшості країн світу податок на прибуток корпорацій коливається в межах 20-30%. Щоправда, останнім часом чітко спостерігається тенденція до зниження базової

ставки. Так, на початку 2000-х років у ЄС середній розмір податку на прибуток становив 30-40%, а вже наприкінці 2000-х років впав до 25%.

Найвищі ставки податку на прибуток були в Об'єднаних Арабських Еміратах (55%), США (40%) і Японії (38,01%). Найнижчі ставки податку на прибуток були в Чорногорії (9%), Сербії, на Кіпрі, в Парагваї і Катарі (10%).

Зокрема, як видно з рис. 1, за період з 1995 по 2013 р. середня ставка з податку на прибуток по країнах ЄС-27 скоротилася майже на 12 відсоткових пунктів.

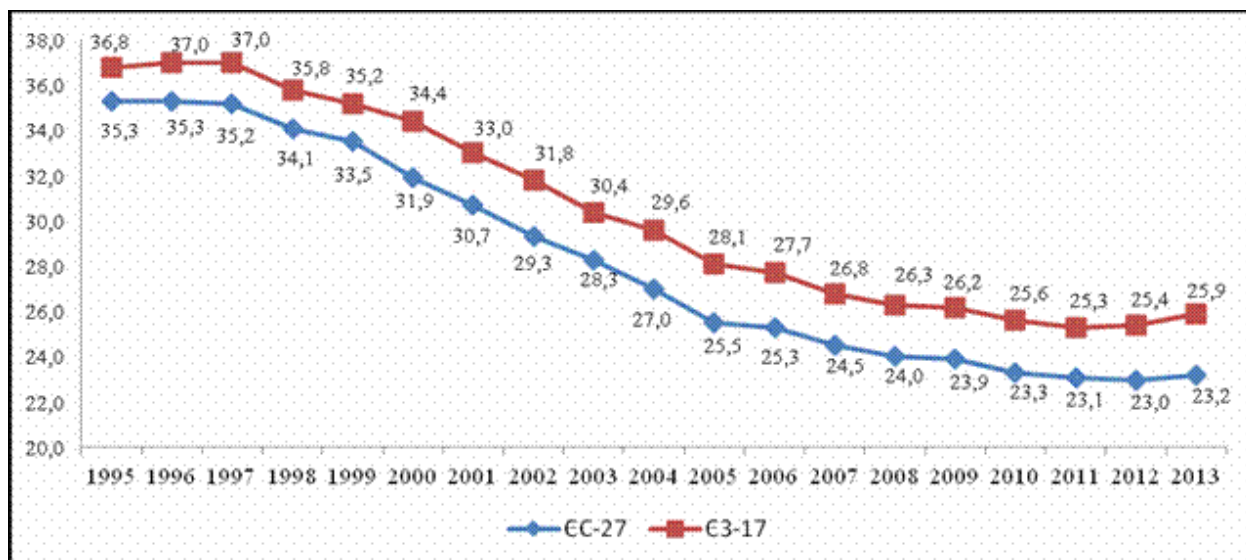

Рис. 1. Ставки податку на доходи корпорацій у 1995–2013 рр.,%*

**Джерело: складено на основі даних Eurostat: Taxation trends in the European Union.*

Порядок розрахунку прибутку, що оподатковується, для більшості країн однаковий (із загальної суми валового доходу підприємства вираховуються валові витрати).

В Україні ставка податку на прибуток становить 18%, ставка податку за часи дії податкового кодексу зменшилася на 7%.

Для порівняння розглянемо ставки цього податку у європейських країнах.

Австрія

Податок на прибуток тут становить 25%. Навіть якщо компанія не отримує прибутку, вона зобов'язана, починаючи з другого року свого заснування, сплачувати щорічний мінімальний податок - 1 750 євро для ТОВ та 3 500 євро для публічних товариств. Податок сплачується щоквартально.

Податковим законодавством країни обмежено можливість зарахування збитків за попередні минулі податкові періоди у розмірі 75% від суми оподаткованого прибутку. Якщо власність компанії або її діяльність різко змінюється, то на зарахування збитків взагалі не слід розраховувати.

Отже, незалежно від наявності прибутку податок на прибуток сплачується. Будь-яких податкових преференцій для малого та середнього бізнесу не передбачено.

Чехія

Ставка податку на прибуток становить 19%. Збитки можуть бути зараховані не більше п'яти років. У країні нема спеціальних режимів оподаткування для малих та середніх підприємств. Основні податки - це податок на прибуток, податок на доходи фізичних осіб та ПДВ. Решта податків нематеріальні.

Ірландія

В країні 12 основних податків. Ставка податку на прибуток становить 12,5%. Додатково щорічно сплачується податок з доходу: 1% - з доходу до 100 тис євро, 2% - з доходу від 100 001 до 250 120 євро, 3% - з доходу понад 250 120 євро.

Крім того, фізичні та юридичні особи сплачують податок на приріст капіталу - 22%. Приріст капіталу з'являється від продажу акцій, облігацій і майна.

Італія

Податок на прибуток становить 27,5%. Додатково сплачується регіональний податок 3,5%. Дозволяється зарахування збитків компанії протягом п'яти років, але не більше 80% від суми оподатковуваного прибутку.

Нідерланди

Податок на прибуток - 25%. Особливого податкового режиму для малого та середнього бізнесу нема.

Португалія

Об'єктом оподаткування податком на прибуток є чистий прибуток до оподаткування з урахуванням окремих коригувань відмінностей між даними бухгалтерського та податкового обліків.

Податок на прибуток становить 23% та може бути збільшений на 7% залежно від місця ведення бізнесу. Такі рішення приймають місцеві адміністрації.

Податкові збитки зараховуються лише на рівні оподатковуваного прибутку. У країні існує спеціальний режим оподаткування для юридичних осіб з річним оборотом до 150 тис євро, проте це незначна кількість підприємств.

Німеччина

Ставка податку на прибуток - 15% плюс 5,5% податкової надбавки за підтримку солідарності. Податкові збитки, що виникли протягом року, не можуть бути зараховані у цьому ж році і переносяться на інший термін.

Зарахування збитків обмежується до 1 млн. євро для цілей податку на прибуток та жодні обмеження не накладаються до 1 млн. євро. Щодо збитків, що перевищують 1 млн. євро, існує обмеження - 60% від оподатковуваного доходу. Таким чином, решта 40% оподатковується на загальних підставах.

Варто зазначити, що існують інші обмеження щодо зарахування збитків минулих періодів залежно від структури власності компанії.

У Німеччині додатково сплачується муніципальний торговий податок, що стягується місцевими органами влади з прибутку підприємств. Ставка податку варіюється, але в середньому становить 14-17% від загального доходу. Всі компанії, які займаються комерційною діяльністю, сплачують цей податок.

У країні нема окремого податку на приріст капіталу. Він включається до загального оподатковуваного доходу, крім певних винятків для банків та фінансових установ.

Тобто всі доходи від приросту капіталу розглядаються як звичайний дохід від підприємницької діяльності. Проте доходи від продажу окремих видів основних засобів,

наприклад, нерухомого майна, можуть бути перенесені і не оподатковуватися, якщо доходи використовуються для реінвестування.

У Німеччині всі витрати загалом зменшують доходи, проте вони повинні бути зроблені в результаті господарської діяльності. Податок на прибуток у Німеччині сплачується на основі щоквартальних авансових платежів за результатами попереднього календарного року.

Канада

У Канаді існують дві ставки оподаткування прибутку — федеральна та провінціальна. Прибуток відповідно цих ставок справляється до федерального та провінціального бюджету. У цій країні широко застосовуються різні пільги, зокрема, при:
наданні пільгового інвестиційного кредиту;
податковий кредит на витрати на науково—дослідні та конструкторські роботи;
прискорені темпи амортизації.

Велика кількість пільг призводить до зменшення коштів, які спрямовуються до бюджету, звідси політика застосування пільг поступово згортається, а їх кількість зменшується. Особлива увага в цій державі приділяється розвитку сільського господарства, рибної промисловості та підприємствам малого бізнесу. Якщо середня ставка податку на прибуток для всіх підприємств становить 25 %, то для підприємств малого бізнесу — 12 %.

Франція

У Франції існує податок на чистий прибуток, який визначається з урахуванням всіх операцій. Він розраховується як різниця між доходами та витратами підприємства, які пов'язані з виробничою діяльністю. Основна ставка податку — 34 %. Занижені ставки встановлюються на прибуток від землекористування та від вкладів у цінні папери (до 24 %). За умов збиткової діяльності підприємства в звітному році, їх можна відраховувати з чистого прибутку майбутніх років, а в окремих випадках — з чистого прибутку попередніх років. Основою для розрахунку прибутку є його річний розмір. В кінці року кожне підприємство становить декларацію про доходи, яку подає в податкову адміністрацію до 1 квітня року, наступного за звітним. Протягом року, до визначення кінцевих річних розрахунків, підприємство вносить квартальні платежі.

Швеція

У Швеції при сплаті національного податку на прибуток всі платники податку поділяються на резидентів та нерезидентів. Резиденти сплачують податок з усієї суми доходів, а нерезиденти — лише з прибутку, який отриманий лише в Швеції. Ставка податку на прибуток становить 22 %. В цій країні не існує місцевих податків для корпорацій, а також немає різниці між розподіленням та нерозподіленням прибутком. При розрахунку прибутку акції підприємства оцінюються за нижчою ринковою ціною їх вартості. База оподаткування зменшується на витрати, які пов'язані з бізнесом, у тому числі відсотки за кредитами, з інвестування філій або придбання нового обладнання, прибуток від реалізації матеріальних та нематеріальних основних засобів та інших активів. Збитки, які отримані при реалізації капітальних активів, також списуються за рахунок сукупного прибутку.

Як видно, цей податок існує у кожній країні, але він має свої особливості, які відображають економічну політику держави, її мету та завдання.

ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ до МОДУЛЯ

Примітка: Кожним слухачем виконується одне практичне завдання на вибір із запропонованих.

Практичне заняття №1

«Методика обчислення показників динамічного ряду»

Завдання для виконання:

Опис завдання:

Ознайомтеся із даними фактичних надходжень податку на прибуток.

1. Визначте ланцюгові та базисні показники абсолютного приросту надходжень податку.
2. Визначте темпи зростання надходжень податку на прибуток.
3. Визначте темпи приросту надходжень податку на прибуток.
4. Визначте середній рівень надходжень податку на прибуток за 5 років.
5. Визначте середній абсолютний приріст надходжень податку на прибуток.
6. Зробіть висновки.
7. За допомогою графіку зобразіть динаміку надходжень податку за 2011-2015рр.

Опис ситуації

Є такі дані про надходження до бюджету податку на прибуток протягом 5 років:

Роки	Надходження податку на прибуток, тис. грн.
2011	523 547
2012	798 141
2013	1 032 507
2014	1 259 055
2015	1 401 792

Форма звітності для виконання завдання

Завдання	Відповідь
1 – визначити базисний та ланцюговий показник абсолютного приросту надходжень податку на прибуток	

2 – визначити темпи зростання надходжень податку на прибуток	
3 – визначити темпи приросту надходжень податку на прибуток	
4 – визначити середній рівень надходжень податку на прибуток за 5 років	
5 – Визначити середній абсолютний приріст надходжень податку на прибуток	
6 – Зробити висновки	
7 - За допомогою графіку зобразіть динаміку надходжень податку за 2011-2015рр.	

Практичне заняття №2
"Сплата податку резидентом у зв'язку із виплатою доходу нерезиденту"

Завдання для виконання:

Які суми податку на прибуток сплачує резидент у зв'язку із виплатою доходів з джерелом їх походження з України резиденту Австрії з урахуванням умов міжнародного договору про уникнення подвійного оподаткування України з Австрією?

Опис ситуації

Резидент України - юридична особа у формі товариства з обмеженою відповідальністю (ТОВ) здійснює виплати за виробництво та розповсюдження реклами в сумі 15 000 грн. та дивіденди за 2015 рік у сумі 40 000 грн. австрійській компанії, яка володіє 5 % статутного капіталу ТОВ. На момент виплати нерезидентом надано довідку про резиденцію, засвідчену компетентними органом Австрії, визначеним міжнародним договором про уникнення подвійного оподаткування. На момент виплати граничний термін подання декларації з податку на прибуток та строк сплати податку не настав (звітність не подана).

Додаткова інформація Відповідно до п.2 ст. 10 Конвенції між Урядом України і Урядом Республіки Австрія про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і на майно „дивіденди, що сплачуються компанією, яка є однієї резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у тій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, якщо одержувач є фактичним власником дивідендів, і податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

- а) 5 відсотків загальної суми дивідендів, якщо фактичним власником дивідендів є компанія (інша, ніж товариство), яка безпосередньо володіє принаймні 10 відсотками капіталу компанії, яка сплачує дивіденди;
- б) 10 відсотків загальної суми дивідендів в усіх інших випадках”.

Аргументи для обґрунтування

<i>Запитання</i>	<i>Аргументи</i>
Які суми податку на прибуток сплачує резидент у зв'язку із виплатою доходів нерезиденту?	

ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ до МОДУЛЯ

Тест для самоконтролю

1. Платниками податку на прибуток - резидентами є суб'єкти господарювання - юридичні особи, які провадять господарську діяльність:
 - ☐ як на території України, так і за її межами
 - ☐ на території України
 - ☐ як на території України, так і за її межами, крім зон з офшорним статусом
2. Якщо результатом розрахунку об'єкта оподаткування платника податку з доходом за 2011 рік менше 1 млн. грн. за наслідками 2011 податкового року є від'ємне значення, то сума такого значення:
 - ☐ підлягає включенню до витрат звітного (податкового) періоду I півріччя 2012р. та наступних звітних періодів, що припадають на 2012 - 2014 рр. або зменшує фінансовий результат до оподаткування звітних (податкових) періодів, починаючи з 2015 р. до повного погашення такого від'ємного значення
 - ☐ не враховується
 - ☐ враховується у межах 25 відсотків такого від'ємного значення до повного погашення
3. На які суми зменшується фінансовий результат податкового (звітного) періоду при здійсненні фінансових операцій?
 - ☐ всі відповіді вірні
 - ☐ на суму нарахованих доходів від участі в капіталі інших платників податку на прибуток підприємств та у вигляді дивідендів, які підлягають виплаті на його користь від інших платників цього податку
 - ☐ на суму від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років з урахуванням положень пункту 3 підрозділу 4 розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу
 - ☐ на суму уцінки, врахованої у фінансовому результаті до оподаткування у поточному податковому (звітному) періоді на інструменти власного капіталу, перекласифіковані у фінансові зобов'язання відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності
4. Платниками податку на прибуток - нерезидентами є:
 - ☐ юридичні особи, що створені в будь-якій організаційно-правовій формі, та отримують доходи з джерелом походження з України, за винятком установ та організацій, що мають дипломатичні привілеї або імунітет згідно з міжнародними договорами України
 - ☐ установи та організації, що мають дипломатичні привілеї або імунітет згідно з міжнародними договорами України
 - ☐ юридичні особи, що створені в будь-якій організаційно-правовій формі, та отримують доходи з джерелом походження за межами України
5. Постійні представництва нерезидентів, які отримують доходи із джерелом походження з України або виконують агентські (представницькі) та інші функції стосовно таких нерезидентів чи їх засновників
 - ☐ є платниками податку на прибуток
 - ☐ не є платниками податку на прибуток
 - ☐ є платниками податку на прибуток за умови реєстрації в контролюючому органі

6. Податок на прибуток підприємств нараховується:

- ☐ платником самостійно за ставкою, визначеною Податковим кодексом
- ☐ податковим агентом за ставкою, визначеною Податковим кодексом
- ☐ відповідним підрозділом контролюючого органу за ставкою, визначеною Податковим кодексом

7. На період до 1 січня 2016 року застосовується ставка 0 відсотків для платників податку на прибуток, які відповідають встановленим критеріям та у яких розмір доходів кожного звітного податкового періоду нарастаючим підсумком з початку року не перевищує:

- ☐ трьох мільйонів гривень
- ☐ чотирьох мільйонів гривень
- ☐ п'яти мільйонів гривень

8. Систематичний розподіл вартості основних засобів, інших необоротних та нематеріальних активів, що амортизується, протягом строку їх корисного використання (експлуатації) є

- ☐ амортизацією
- ☐ списанням основних засобів
- ☐ формуванням собівартості продукції

9. Не підлягають амортизації та проводяться за рахунок відповідних джерел фінансування:

- ☐ всі відповіді вірні
- ☐ вартість гудвілу
- ☐ витрати на придбання/самостійне виготовлення та ремонт, а також на реконструкцію, модернізацію або інші поліпшення невиrobничих основних засобів

10. Фінансовий результат податкового (звітного) періоду збільшується на суму витрат по нарахуванню роялті на користь держави (території), у яких ставка податку на прибуток підприємств (корпоративний податок) на 5 і більше відсоткових пунктів нижча, ніж в Україні:

- ☐ у повному обсязі
- ☐ не збільшується
- ☐ у межах 4 відсотків доходу (виручки) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) (без ПДВ) за рік, що передує звітному

11. Базою оподаткування податком на прибуток є

- ☐ грошове вираження прибутку як об'єкта оподаткування
- ☐ дохід від реалізації товарів (робіт, послуг)
- ☐ дохід від операційної діяльності

12. Для цілей нарахування податку на прибуток підприємств контрольованими операціями є:

- ☐ всі відповіді вірні
- ☐ господарські операції, що впливають на об'єкт оподаткування сторін (сторони) таких операцій, що здійснюються платниками податків з пов'язаними особами - нерезидентами
- ☐ зовнішньоекономічні господарські операції з продажу товарів через комісіонерів - нерезидентів

13. Платник податку на прибуток надає разом з відповідною податковою декларацією

- ☐ квартальну або річну фінансову звітність (крім малих підприємств)
- ☐ декларацію з ПДВ
- ☐ копії первинних документів

14. Податковим кодексом України передбачено такі податкові (звітні) періоди з податку на прибуток підприємств

- ☐ календарний квартал, півріччя, три квартали, рік
- ☐ календарні місяць, квартал, рік
- ☐ календарний рік з урахуванням положень, визначених пунктом 57.1 статті 57 Кодексу

15. Основна ставка податку на прибуток становить у розмірі:

- ☐ 18 відсотків
- ☐ 21 відсоток
- ☐ 19 відсотків

16. Чи сплачує авансовий внесок з податку на прибуток підприємство емітент корпоративних прав, який приймає рішення про виплату дивідендів своїм акціонерам - фізичним особам?

- ☐ не сплачує
- ☐ сплачує до бюджету до/або одночасно з виплатою дивідендів в розмірі ставки, встановленої п. 136.1 ст. 136 ПКУ
- ☐ сплачує із зменшення суми такої виплати на суму такого податку

17. Резидент або постійне представництво нерезидента, що здійснюють на користь нерезидента або уповноваженої ним особи (крім постійного представництва нерезидента на території України) виплату з доходу з джерелом його походження з України, отриманого таким нерезидентом від провадження господарської діяльності зобов'язані:

- ☐ утримувати податок з таких доходів за ставкою в розмірі 15 відсотків їх суми та за їх рахунок, який сплачується до бюджету під час такої виплати, якщо інше не передбачено положеннями міжнародних договорів України з країнами резиденції осіб, на користь яких здійснюються виплати, що набрали чинності
- ☐ не утримувати податок з таких доходів
- ☐ утримувати податок з таких доходів за ставкою встановленою п. 136.1 ст. 136 ПКУ, якщо інше не передбачено положеннями міжнародних договорів України з країнами резиденції осіб, на користь яких здійснюються виплати

18. Чи сплачуються в 2016 році щомісячні авансові внески з податку на прибуток та чи є вони узгодженими сумами податкових зобов'язань?

- ☐ Ні
- ☐ Так

19. Чи виникає право неприбуткової організації на користування пільгами в оподаткуванні податком на прибуток до внесення такої організації до Реєстру неприбуткових організацій та установ?

- ☐ Ні
- ☐ Так
- ☐ Так, в разі, якщо ця організація не отримувала прибутку протягом звітного податкового періоду

20. Податкова пільга надається шляхом:

- ☐ всі відповіді вірні
- ☐ зменшення податкового зобов'язання після нарахування податку
- ☐ встановлення зниженої ставки податку
- ☐ звільнення від сплати податку

21. Для чого прогнозуються індикативні показники надходжень?

- ☐ для забезпечення надходжень до бюджету з усіх належних джерел
- ☐ для звітування перед облдержадміністрацією
- ☐ для інформування органів держказначейства

22. Індикативні показники надходжень визначаються:

- ☐ Щомісячно
- ☐ Щоквартально
- ☐ Щодекадно

23. Індикативний показник — це...

- ☐ обсяг надходжень по платежах та за напрямками роботи структурних підрозділів
- ☐ обсяг надходжень по платежах
- ☐ макропоказник на відповідний квартал

24. «Маяк» — це...

- ☐ контрольний показник за напрямом роботи структурного підрозділу
- ☐ макроекономічний показник
- ☐ звіт органів казначейства про надходження

25. Який останній день строку подання звітності, якщо останній день строку подання припадає на вихідний або святковий день?

- ☐ останнім днем строку вважається операційний (банківський) день, що настає за вихідним або святковим днем
- ☐ останнім днем строку вважається операційний (банківський) день, перед вихідним або святковим днем
- ☐ останнім днем строку вважається перший робочий день, що настає за вихідним або святковим днем

26. На чому базується діяльність Державної фіскальної служби України із забезпечення наповнення дохідної частини бюджету та прогнозно-аналітична робота територіальних органів ДФС?

- ☐ на нормах Бюджетного, Податкового та Митного кодексів України, Закону про Державний бюджет України на відповідний бюджетний рік, інших законодавчих та нормативно-правових актів
- ☐ на нормах Бюджетного кодексу України
- ☐ на нормах закону про Державний бюджет України на відповідний рік

27. Які перевірки платників податків мають право проводити територіальні органи ДФС?

- ☐ камеральні, документальні (планові або позапланові; виїзні або невиїзні) та фактичні перевірки
- ☐ попередні, документальні (планові або позапланові; виїзні або невиїзні) та фактичні перевірки
- ☐ попередні, документальні (планові або позапланові; виїзні або невиїзні), комплексні

28. База оподаткування використовується для визначення:

- ☐ розміру податкового зобов'язання
- ☐ вартості об'єкта оподаткування
- ☐ фізичних характеристик об'єкта оподаткування

29. Ставкою податку визнається:

- ☐ розмір податкових нарахувань
- ☐ вартість об'єкта оподаткування
- ☐ одиниця виміру бази оподаткування

30. Резиденти, які здійснюють виплати нерезидентам за виробництво та/або розповсюдження реклами, під час такої виплати сплачують податок за ставкою:

- ☐ 20 відсотків
- ☐ 15 відсотків
- ☐ 18 відсотків

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

I – Основні джерела:

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-IV (із змінами та доповненнями).
2. Бюджетний Кодекс України від 08.07.2010 № 2456-VI (із змінами та доповненнями).
3. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні».
4. Закон України від 28.12.2014 № 71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи».
5. Закон України від 17.07.2015 № 652-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо оподаткування неприбуткових організацій».
6. Наказ ДФС України від 11.11.2014 № 262 «Про організацію діяльності ДФС України із прогнозування та забезпечення надходжень платежів до бюджету» .
7. Постанова Кабінету Міністрів України від 27.12.2010 № 1233 «Про затвердження Порядку обліку сум податків та зборів, не сплачених суб'єктом господарювання до бюджету у зв'язку з отриманням податкових пільг».
8. Постанова Кабінету Міністрів України від 15.02.2012 N 98 «Питання переходу платників податку на прибуток підприємств, який оподатковується за нульовою ставкою відповідно до пункту 154.6 статті 154 Податкового кодексу України, до подання спрощеної податкової декларації».
9. Наказ Міністерства фінансів України від 21.12.2011 № 1685 «Про затвердження форми Звіту про використання платниками податку на прибуток підприємств вивільнених коштів» (зі змінами та доповненнями).
10. Наказ Міністерства фінансів України від 24.01.2013 N 37 «Про затвердження Положення про Реєстр неприбуткових установ та організацій».
11. Наказ Міністерства фінансів України від 25.06.2013 N 610 «Про затвердження форм та Порядку розрахунку податкових зобов'язань нерезидентів, які провадять діяльність на території України через постійне представництво».
12. Наказ Міністерства фінансів України від 20.10.2015 N 897 «Про затвердження форми Податкової декларації з податку на прибуток підприємств».
13. Наказ Міністерства фінансів України від 09.12.2011 № 1588 «Порядок обліку платників податків і зборів» (в редакції наказу Мінфіну № 462 від 22.04.2014 року) (зі змінами та доповненнями).
14. Наказ Міністерства доходів і зборів України від 27.01.2014 № 85 «Про затвердження форми та Порядку складання Податкового звіту про використання коштів неприбуткових установ та організацій».

II – Додаткові джерела:

1. Теорія економічного аналізу: Навч. посіб. / Купалова Г.І. — К., 2008. — 639 с.;
2. Мединська Т. В., Корзун Р. Ю. Податок на прибуток підприємств у контексті реформування податкового законодавства України / Т. В. Мединська , Р. Ю. Корзун //Науковий вісник НЛТУ України. – 2012. –№22.1. –С. 308-313
3. Патарідзе-Вишинська М.В. Оподаткування прибутку: Україна і зарубіжний досвід /М.В. Патарідзе-Вишинська . – [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/eui/2012_1/PDF/12pmvzd.pdf
4. Eurostat: Taxation trends in the European Union [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_OFFPUB/KS-DU-13001/EN/KS-DU-13-001-EN.PDF (рис. 1)

ЗМІСТ

Назва	Сторінка
Програма Модуля	2
Теоретичний матеріал до Модуля	5
Види навчальної діяльності до Модуля	35
Підсумковий контроль до Модуля	38
Список рекомендованих джерел до Модуля	43

Навчальне видання

Навчальний посібник до модуля «Особливості адміністрування, аналізу та прогнозування податку на прибуток»

Автор:

*Богоділова Маріанна Євгенівна
Свешиков Сергій Миколайович*

...

Видавництво «---»
Реквізити видання